

प्रवेश सं० _____

विषयः वैद

क्रम सं० ५

नाम निरुत्तम उत्तायट्कम्

ग्रन्थकार _____

पत्र सं० १-८२, ८४-८८

श्लोक सं० _____

अक्षर सं० (पंक्तौ) २८ पंक्ति सं० (पृष्ठे) ८

आकारः च. ४३.४

लिपिः दे. ना.

आधारः ३१

वि० विवरणम् _____

००२२४७

पी० एस० यू० पी०--७७ एस० सी० ई०--१६४१--५०,०००

निरुत्तम

००२२४७ अक्षर सं० ४८२

अ. ३८२

॥ उ-नेर-व-ट-वि-रु-त-पु-स्त-की-॥ श्री-
॥ द-श-ग-ंधी-ई-श्व-प-ग-म-रु-वि-ता-य-क-म्या-॥

२

मुखे न सुश्रुत्कलीभ्यां नूयासमिति तदेतद्दुःखमाधर्यवेयाज्ञेषु व
मंत्रे ध्यापेत्तथाभिशापौ अद्यामुरीययदिया तु धानो अस्मि असा ध्या
वीरैर्देशनिर्विभूयाइत्यथापिकस्य चिद्रावस्याचिरं वासानमृत्करा
सीदमृतं न तर्हि तमजासीत्तमसा गुरुमग्रे अथापि परिदेवना क
स्माच्चिद्रावात् (सुदेवो अद्य प्रपतेदन्तु वत् न विजानामि यदिवेदमस्मी
त्यथापि निदा प्रशंसो केवलं लाघो भवति केवलं दी भोजस्य देपुष्करि
राविवे रमेत्येवमक्षसृक्तौ घृतनिदा च क्व विप्रशंसा चैव मुञ्चावचैरिति २

स्तः

प्रार्थैर्कवीतामंत्रदृष्टयो भवन्ति ॥ शतघेनादिष्टदेवतामंत्रास्तेषु देव
तोपपरीक्षा यदेव तस्मै यज्ञोवायज्ञां गवां तदेव ता भवन्त्येथान्यत्र य
ज्ञात्याजापत्या इति याज्ञिकानां शंसा इति नैरुक्ता अपि वासा काम
देवता स्यात्त्यायो देवता वास्तित्याचारो बडुलं लोकै देवदेव त्वमति छि
देव त्वं पितृदेव त्वं याज्ञदेव तोमंत्र इत्यपि त्वदेवता देवता वत्स्वर्गं तेषां
श्वप्रभृतीन्योषधिपर्यंतान्यथा यष्टौ दैवानि स नमस्येतां गन्तुमिवाथ
देवतानां प्रत्यक्षदृश्यमेतद्भवति माहाभागा देवताया एका आत्मा बहु

धास्तूयते एकस्यात्मनो न्येदेवाऽऽलंगानि भवंत्यपि च सत्त्वानां प्रकृतिभ्यः
 मभिर्त्रिष्यस्तु वंतीत्याहुः प्रकृसावर्नाम्याच्चैतरेतरजन्मानो भवंतीत
 रतरप्रकृतयः कमजन्मान आत्मजन्मान आत्मैवैषां रथो भवत्यात्मा
 आत्मा युधामात्येव आत्मा सर्वदेवस्य देवस्य ॥४॥ तिस्र एव देव
 ता इति नैरुक्ता अग्निः पृथिवी स्थानो वायुर्वेदो वांतीरीक्षस्त्वनः सूर्यो धु
 स्त्वनः स्तासां माहाभाग्यादेकैकस्या अपि बहु निना मधेयानि भ
 यपि वा कर्म पृथक्कां घथा होता धर्युर्ब्रह्मो ह्युता तैल्येकस्य सतो
 पि वा पृथगे वस्युः पृथग्विस्तृतयो भवंति तथाभिधानानानि यथो

एतत्कर्म पृथक्कादिति बहवोपि विभज्य कर्माणि कुर्युस्तत्र सत्त्वानैकत्वं
 संभोगैकत्वं चोपेक्षितं न्यथा पृथिव्यां मनुष्याः पशवो देवा इति स्थाने
 कत्वं संभोगैकत्वं च दृश्यते यथा पृथिव्याः पर्जन्येन च वाद्यादिसाभ्यां
 च संभोगोऽग्निना चैतस्स लोकस्य तत्रैतं न रसाष्टमिर्व ॥५॥ अथाका
 रचितनं देवतानां पुरुषविधास्युरित्येकं चेतना वद्विस्तृतयो भवंती
 तथाभिधानान्यथापि योरुषविधि कैरंगैः संस्तूयते । ऋषा त इन्द्र
 विरस्य बाहू यत्सं गृह्णामधवन्कादिरिति चो अथापि योरुषविधि

न
४

कैर्द्वयसंयोगैः आद्याभ्यां हरिभ्यामिन्द्रयाहिकल्याणां जग्यासुरादींश्च
 तैः अथापि पौरुषविधिकैः कर्मभिः अर्द्धोद्भिर्वचप्रस्थितस्याऋत्कर्ण
 ऋधीरुर्वअपुरुषविधास्युरित्यपरमपितुं दृश्यते ॥ ६ ॥ अपुरुषविधं य
 तद्यथोग्निवायुरादित्यः पृथिवी चंद्रमा इति यथो एतच्चैतनावद्विस्तु
 तयो भवन्तीत्येतेनान्येष्वेवं स्वरूपं तैयथा अथ प्रभृतीन्योषधिपर्यं तानि
 यथो एतत्पौरुषविधिकैरंगैः संस्वरूपं तदस्य चेतनेष्वप्येतद्भवत्यभिर्गुणैः
 तिरुदितेभिरासाभिरिति ग्रावस्तुतिर्यथो एतत्पौरुषविधिकैर्द्वयसंयो
 गैरित्येतदपितादृशमेव सुरवरं ययुजे सिंधुरश्विनमिति नदीस्तु

तिर्यथो एतत्पौरुषविधिकैः कर्मभिरित्येतदपितादृशमेव होतुश्चैव वे
 रुविरद्यमाशक्तेति ग्रावस्तुतिरेवापि बोधयति अस्यास्युरपि वापुरुषवि
 धानामेवं स तां कर्मत्मान एते स्युर्ग्रथाय शौचजमानस्यैष चारव्या
 नसममः ॥ ७ ॥ तिर्यएव देवता इत्युक्तं पुस्तकं तासां भक्ति सारुचयं व्या
 ख्यास्यामोऽथैतान्यग्निवक्ता न्ययं लोकः जातः सवनं वसंतो गायत्री
 त्रिदत्तो मोरयं तरं सामं ये च देवगणाः स मा म्नाताः प्रथमे स्वाने गता
 याः पृथिवी लेति स्त्रियौ यास्य कर्मवरुणं च रुविषा मा वारुणं च देवता

५
२
३

नायत्रकिंचिद्वर्णविषयिकमग्निकमैव तदथास्य संस्तविकादेवा इन्द्रः सोमो
वरुणः पर्जन्यः क्रतुर्वज्राग्ता वैष्णवं रुविर्नष्ट कसंस्तविदींशतयीषु विद्याते
थाप्याग्ना यौल्लं रुविर्न तु संस्तवस्तत्रैतां विभक्तिस्ततिमचमुदाहरंति ॥ ८ ॥
पूषा त्वे तश्च्यवयतु प्रविद्वान् ॥ ९ ॥ पूषा त्वे तः प्रच्यवयतु विद्वाननष्टपशु
भुवनस्य गोपा इत्येव हि सर्वेषां भूतानां गोपा धिता दिलैः स त्वे तेभ्यः परि
ददसि त्वभ्य इति सां राधिकंस्तृतीयः पादः पूषा पुरस्ता तस्यान्वादे रा इत्येक
मग्निरुपरि शतस्य प्रकीर्तनेत्यपरं अग्निदेवेभ्यः सुविद्युत्रियेभ्यः सुविदत्रं
धनं भवति विंदते वै कोपसगादि स ते वसिषा द्युपसगात् ॥ १० ॥ अथैतानी

५

द्रवकी न्यंतरिक्षलोको माध्यंदिनं सवनं ग्रीष्मस्त्रिष्टुष्यं नक्षत्रास्तोमो वरु
त्सामग्रे च देवगणाः समाम्नाता मध्यमे स्थाने मीया अत्र स्त्रियोथास्य
कम्भीरसानुप्रदानं तत्र वधो याचका च बलैकतिरिङ्कमैव तदथास्य संस्त
विकादेवा अग्निः सोमो वरुणः पूषा वरुस्यति ब्रह्मणस्पतिः पर्वतः कुत्सो
विष्णुर्वायुरथापि मित्रो वरुणो न संस्तव्यते पूषा रुद्रेण च सोमो अग्निना च पूषा
वातेन च पर्जन्यः ॥ १० ॥ अथैतान्यादित्यचक्षी न्यसौ लोकस्तृतीयसवनं
नं वसिष्ठजगती सप्तदशस्तोमो वै पूषं सामग्रे च देवगणाः समाम्ना

षी

ने. 3
६

तात् तमे स्थाने याश्च स्त्रियोथास्य कर्म सादान्तरिभिभिश्च साधारणं
 यच्च किंचित्स्रवणं तमादित्य कर्मैव तच्चंद्रमसावायुनां संवत्सरे रोति
 संस्तव एतेष्वेव स्थानं ब्रूहेष्टुर्ध्वं दस्तोमः पृष्ठस्य भक्तिरौषमनुकल्प
 यीत शारदनुष्टुबेक विंशस्तोमो वैराजं सामेति पृथिव्याय तनामि
 हेमंतैः पंक्तिः स्त्रियावस्तोमः राक्षसं सामेत्यंतरिक्षाय तनामि
 विरोति ध्वंदाः स्वयस्विंशस्तोमो रैवतं सामेति ध्रुवक्षीनि ॥११॥
 मंत्रामननां ध्वंदां सिद्धादनांस्तोमस्तवनां च जुयजते सामसंमितम्

६

कास्पतेर्वांर्वां सुमं मेन इति नेदनां गायत्री गायते स्फुटिकर्मणो स्त्रिगम
 नावा विपरीता गायतो मुख उदपतदिति च ब्राह्मणं मुखि सुहसाता भव
 ति स्त्रिय ते वास्यात्कांतिकर्मणा उच्छीषिणी विद्योपमिकं मुखीषं
 स्त्रायतेः ककुषककुभिनी भवति ककुषकुषु अंकुजतेर्वां लोतवा
 नुष्टुबनुष्टोभनां गायत्री मित्रपदासती चतुर्थेन पादेनानुष्टोभतीति
 च ब्राह्मणं ब्रूती परिवर्हणा संक्तिः यंच पदात्रिष्टुप्स्तोमस्तत्तरपदा
 तु कां त्रितास्योत्तीर्णं तं मं ब्रंदस्त्रिष्टुप्स्तस्य स्तोभनीति वायविरस्तो

लगा २

भक्तव्रिष्टभस्त्रिष्टुष्टमिति विज्ञायते ॥१२॥ जगतीगततमं छंदो जलच
रगतिर्वर्जित्यमानोऽसृजदिति च ब्राह्मणं विराड्विराजनाद्वा विराधना
द्वा विप्रापणाद्वा विराजनात्संष्टणाक्षरा विराधना इनाक्षरा विप्रापणा
दधिकाक्षरापिपीलिकमध्ये सौपमिकं पिपीलिकापेलतैर्गतिकर्म
णोऽस्तीमादेवता अनुक्तं ताः स्तुक्ते भाजोरुविभाजितरुजा जश्च १४
यिष्ठोऽकाश्विज्जिपातभाजो योताभिधानैः संयुज्यरुविज्योदयतींद्रा
प्रचत्रद्वैरंदायवत्रतुरं द्रा मां हो मुचरतिता न्यपे के समामनंति भूयं सितु ७

१ मूलसंविज्ञानभूतस्याश्वाधान्यस्तु तितस्मामने ७० कर्मभिर्ऋषिदेवतास्तौ निवेदना
समामनोऽं दानममंत्रतुतत्रस्यो विषानस्य भवति यथा ब्राह्मणाय भुभु
क्षिता योदनं देहि स्त्रा ताया नुलेपनं पिपासते पानीयमिति ॥१३॥ अथा
तोनुक्रमिष्यामो ग्निः एथिवीस्त्वनस्तं प्रथमं व्याख्यास्यामो ग्निः कस्मा
दग्रत्वात् सर्ववर्त्यं गंयज्ञेषु प्रतीयते गंनमति संनममानो क्लोपनो भ
वतीति स्थेलाष्टी विर्नकोपयति न स्तेरुयति त्रिभ्य आख्याते भ्यो जा
यत इति शाकपूतिरिति तादृक् दद्यादानीता स्मरवत्त्वे तेन कारमादत्ते
गकारमनक्ते वादिरुते वनीः परस्तस्यैषा भवति ॥१४॥ अग्निमीळे पु
रुरर इति ता न्यपे के समामनंति भूयां सितु सप्तो मोना १

प्रक्षिप्तं चक्रं अग्निमीले ग्निर्याचामीलिरथ्यषणाकमद्विजाकमवी
पुरोहितो व्याख्यातो यज्ञश्च देवो सनादादीपनाद्वाद्योतनाद्वाद्यु
स्मानो भवतीति वायो देवः सा देवता दितारं च द्वा तारं जुहोते हो
ते हो एवा विष्णो रलधा तमं मरुता यानां धनानां दातृ तमं तस्यैषा
परा भवति ॥ १५ ॥ अग्निः पूर्वे विर्जरिषिभिः ॥ चक्रं अग्निर्यः प्र
र्वैर्जरिषिभिरीलितव्यो र्वदितव्ये स्माभिश्च नवतरे स देवानि हो
वरुखितिसनमन्येतायमेवाग्निरित्यप्येते उत्तरे ज्योतिषी अग्नी

उच्यते ततो नुमध्यमः ॥ १६ ॥ अभिप्रैत समेनो वयोषाः कल्याणाय १
स्मयमाना सो अग्निः ॥ चक्रं अभिननत समनस इव योषाः समनुं स
मननाद्वा संमाननाद्वा कल्याणाय स्मयमाना सो अग्निमिहो
पत्तिकं द्यतस्य धारा उदकस्य धाराः समिधो न संतनसातिरात्रो
तिकर्मावानमतिकर्मावा ता जुषा रोर्यति जातवैदाः रुर्यतिः
अप्सा कमविर्यतीति समुद्राद्भिर्मधुमां उदारदिसादिसमुक्तं
मन्यंते समुद्राध्योषो ह्युदेतीति च ब्राह्मणमभाषि ब्राह्मणं नवत्यग्निः
सर्वा देवता इति तस्या तारा न्यस्य सो निर्वचनाय ॥ १७ ॥ इन्द्रं मित्रं वरुणा

७
६

जे

मग्निमाहुः चक्षुः इममेवाग्निं महां तं मात्मानमेकमात्मानं बहुधा
मेधाविनो वदंतीदमित्रं वरुणमः निदिव्यं च गरुडं तं दिव्यादिविजो
गरुत्मानारणवान्नुर्वात्मा मरुतामेति वायस्तसूक्तं भजते यस्मै
रुविनिरुध्यते यमेव सोमि निपातमेवैते उतरे ज्योतिषा एते नना
मधेयेन भूते ॥ १८ ॥ तात वेदः कस्माद्जाता निवेदजाता निवेन
विदुर्जाते जाते जाते विद्यत इति वा जातविज्ञो वा जातधनो वा
तविद्यो वा जातप्रज्ञानो वा तज्जातः पश्यन् विदतेति तज्जातवेद
सो जातवेदस्त्वमिति ब्राह्मणं तस्मात्सर्वान् हि दृश्यन्तं वाग्निमभिसंयं ६

तीति च तं स्येषा भवति तस्या प्रभूनी जातवेदसं ॥ २० ॥ प्रहिणुत जातवेदसं
कर्मभिसंमनुवानं भविष्यत्प्राथम्यं स्यादयमिव जातवेदसमितीदं नो बहि
रासीदखितं तदेतदेकमेव जातवेदसं गायत्रं तं वेदं ततश्च विद्यते यद्यु
किं चिदाद्ये जातवेदसानी खाने युज्यते स न मन्येतां यमेवाग्निरित्य
येते उतरे ज्योतिषा जातवेदसीदयेते ततो नुमध्यमं शोभमि प्रवंतस्य
मनेत्रयोषा इति तस्युरस्ताद्याख्यातं मथासावादि स्य उदुसं जातवेदस
मिति तदुपरि द्याद्याख्यास्यामो यस्तसूक्तं भजते यस्मै रुविनिरुध्यते य
मेव सोमि जातवेदो निपातमेवैते उतरे ज्योतिषा एते नना मधेयेन भूते

ते ॥ २० ॥ वैश्वानरः कस्माद्विद्याभ्यासं यतिविश्वे एनं नरानर्थं तीति वापि
 वा विद्यानरः कस्मात्सिद्धयस्तस्य सर्वाणि भूतानि तस्य वैश्वानरस्तस्येषा
 भवति ॥ २१ ॥ वैश्वानरस्य सुमं तोस्यमिदं कृत्वा तो जात सर्वमिदं
 निविषयेति वैश्वानरः संयतं तस्यैतौ राजायः सर्वेषां भूतानां
 निश्रयता ॥ यस्तस्य यथैश्वानरस्य कल्याणाय ममैश्वामेति तौ
 वैश्वानरो मध्यम इत्याचार्य विष्णुः कर्मणां लोकेनोति ॥ २२ ॥ प्रहृष्टं
 हितं वृषभस्य वोचं ॥ २३ ॥ मन्त्रो विष्णुः कर्मणां लोकेनोति ॥ २४ ॥
 वसितुरपायं हरवः पूरयितव्यामनुष्याश्चरुतां मेघहनं स च ते सेव ॥ १०

ते वर्षकामादस्य हृदस्य तेः शयाथादिपदस्य सस्मिन् स उपदास्य
 तिकर्माणि तमग्निर्वैश्वानरो ह्यनवाधुनोदयः काष्ठाभिनिन चंवर
 मधमथासावादि स इति पूर्वयाज्ञिकार्षां लोकानां रोहो सवना
 नां रोह आग्ना तौ रोह स सवरोह ॥ श्वेकीर्षितस्तामनुकृति होत
 ग्निमारुते रास्त्रे वैश्वानरीये एतस्तेन प्रतिपद्यते सोपिनस्तोत्रि
 यमाद्रिये तोग्निग्राहि भवति तत आगच्छति मध्यस्थानां देवतां
 द्रुं च मरुतश्च ततो ग्निमिह स्थानमत्रैव स्तोत्रियं रां स विष्णुः पिवे श्व
 नरीयो द्वादत्रा कपालो भवेत्येतस्य हि द्वादत्रा विधं कर्माथापि ब्रा

सतां भवत्यसौ वा आदि सौग्निवैश्वानर इत्येतापि निवित्तोऽर्थवैश्वान-
 नरी भवत्यायोद्यां भासोऽथिवा मिसेषहिद्यावाष्ट्रिद्यावापना-
 सयस्यथापि द्वांदोमिकं सूक्तं सौग्निवैश्वानरं भवति दिविष्टा उ-
 रोचते सैष हि दिविष्टो अरोचते सथापिरुविष्टा तीर्थं सूक्तं सौ-
 र्यवैश्वानरं भवत्ययमेवाग्निवैश्वानर इति शक्यं षोडशविंशानरानि वि-
 सृज्यते उत्तरे ज्योतिषा विश्वानरो यं यत्ताभ्यां जायते कथं न्वयमे-
 ताभ्यां जायत इति यत्र वैद्युतः शरपामभि रंति यावदनुपातो भ-
 वति मध्यममधमैर्वता वद्भवत्युदकैश्च नः शरीरोपशमने उपादीय ११

मानं एवायं संपद्यत उदकोपशमनः शरीरदोष निरर्थो हि सादुरी-
 चिप्रथमं समावृत आदि ह्येकं संवामति वापेरि मृज्यं प्रति स्वर-
 यत्र शुष्कगोमर्धमसंस्पृश्यां धारयति तत्पदीप्यते सोयं मेव संप-
 द्यते धाप्याह वैश्वानरो यते स्वर्ये तोति न च पुनरात्मनात्मानं संप-
 तं न्येनैवान्यस्संयतत इत इममादधात्यमु तोमुष्यरश्मयः प्राकृत्यु-
 र्भवति तोस्याचिषस्तयोभासोः संसंगं दृष्ट्वैवमवश्यं दधयान्ये-
 तान्यो रमिकानि सूक्तानि भागानि वासावित्राति वासौ र्याति वापो-
 द्धानि वा वैद्यवानि वा वैश्वदेव्यानि वातिषु वैश्वानरीयाः प्रवादा अभ-

३०
१२

विषयत्रादिसकर्मणा चैनमस्तोष्यन्निष्कदेवीससुमेषीतिविपर्येषीत्या
 ग्रेयेष्वेवहिसूक्तेषु वैश्वानरीयाः प्रवादा भवत्ये ग्निकर्मणा चैनंस्तौ
 तीर्तिवरुसीतिपचसीर्तिवरुसीतियथोरतद्वर्षकर्मराह्येनंस्तौती
 येस्मिन्मध्यतदुपपद्यते। समानमेतदुदकं॥५॥ इतिसानिगदव्याख्या
 ता॥२३॥ क्लृप्तं नियानंरुर्यः सुपुताः॥५॥ क्लृप्तंर्यतांरात्रिदिनि
 सम्यरुर्यः सुपुताहिरता आदिसरमयसोयदानुलोवाचः पर्यावर्तते
 तेसरुस्मानादुदकस्यादित्यादथष्टतेनोदकेनष्टयेवीव्युद्यतेष्टतमि
 स्फुटकनामीतिद्यतेः सिंचतिवर्मस्तौथोपिब्राह्मणोभवत्यग्निर्वाइताष्ट १२

हिंसमीरयतिधामधदिववलुवेभ्रुवावर्षतिमरुतः सृष्टं वृष्टिं नयति यदाव
 लुवांअसावादित्योन्मडः२ किमभिः पर्यावर्तते अवर्षतीति यथोषतद्रोरु ए
 त्वसवरोरुश्वेकीवितिइत्याम्नायवचनदितद्रवति यथोरतद्वैश्वानरीयो
 दादराकपालोभवतीत्यनिर्वचनंकपालानिभवंत्येस्तिरिसौम्यएककपा
 लः पंचकपालश्चयथोरतद्राहतांभवतीतिवरुभक्तिवादीनिहिव्राह्म
 णानिभवंतिपृथिविवैश्वानरः संवत्सरोवैश्वानरोब्राह्मणोवैश्वानरइतिय
 थोरतन्निविसौम्यवैश्वानरीभवतीत्येवसाभवतियोविष्णुर्दुर्गोमानु
 षी॥१॥ योदीदित्येवविष्णोमानुषीभ्योदीप्यतेयथोरतच्छंदोमिकंस्

नि० १३ सौयवैश्वानरं भवतीत्यस्यैव तद्वति जुमदग्निमिरादु तदिति जुमदग्नेयः
 प्रजमिताग्रघोवा प्रज्वलिताग्रघोवा तिरभिरुतो भवति यथो एतद्वि
 ष्यां तीयं सूक्तं सौयवैश्वानरं भवतीत्यस्यैव तद्वति ॥ १४ ॥ हविष्यां तमज
 रं च विदि ॥ १५ ॥ हविर्यस्यानीयमजरं सूर्यं विदि दिवि स्पृश्यं भिरुतं जुष्टं
 ज्योतिरस्य भरताय च भावनाय च धारताय चैतेभ्यः सर्वेभ्यः कर्म
 देवाश्ममग्निमन्त्रेनापप्रथं तांथाप्याह ॥ १५ ॥ अपामुपस्त्वमदिषा अग्र
 तात ॥ १६ ॥ अपामुपस्त्व उपस्त्वाने मरुसंत रिक्षलौक आसीनामरुतां तद
 वाग्दह्यत माध्यमिका देवगणा विशाखा राजानमुपतस्तु र्गमि यममर्त

१३

नः वा
 मिति वाचनीयमिति वा ॥ १७ ॥ जनीयमिति वा ॥ १८ ॥ तौ देवानां विवृष्यत आदि
 स्यादिव स्वां विवासात् नान्वा न्ज प्रतिवः पराग तादृषि वास्याग्नेर्वैश्वानरस्य मा
 तिरि श्वानमारुत्तरिमारुमातरि श्वा वायुर्मातरि श्वौ श्वसिनि मातर्यौ
 श्वनितीति वाथैनमोस्ताभ्यां सर्वाणि स्थानान्यभ्यापादस्तौति ॥ १९ ॥
 मूर्ध्यानुवोर्भवति नक्तं मग्निः ॥ २० ॥ मूर्ध्यामूर्तमस्मिन्धीयते मूर्ध्यायः सर्व
 षां भूतानां भवति नक्तं मग्निः ॥ २१ ॥ स्ततश्चर्यो जायते प्रातर्द्युत्स एव प्रशो
 च्येतां मन्यंते यज्ञियानां देवानां यज्ञसंपादिनामपोयत्कर्म चरति प्रजानां
 सवति स्थानान्यनुसंचरति त्वरमाणास्तस्योत्तराग्र्यसेनिर्वचनाय ॥ २२ ॥

१४

स्तोमेनुरिदिविदेवासोऽअग्निं॥२॥स्तोमेनमंरिदिविदेवासोऽअग्निम
जनन्धक्तिभिःकर्मभिर्घानाएथिव्योराप्सराणां तमकुर्वन्नेधाभावायएथि
व्यामं तपिश्चेदिवीति शाकस्वतिर्घस्यदिवितृतीयंतदसावादि यइतिदि
ब्रह्मराणां तदग्रीकस्यसोसथैनमेतयादिसीसोति॥२॥युदेदेनमद
धुर्मज्जिघासोदिविदेवाः॥२॥युदेनमदधुर्मज्जिघासोर्वेदिविदेवाः
यमादितेयमदितेःपुत्र्येयदचिच्छूनि।धुनौ प्रादुरभूतांसर्वदासरुचार्
राणवुषाश्चादिसश्चमिधुनौकस्मान्मिनोतिभ्रयतिकर्माथुइतिनामक
रतास्वकारोवांनमतिःपरोवनिर्वासामभितावन्योन्ययतोवनुतोवा

१५

दे

मनुष्यमिधुनावप्येतस्मादेवमथंतावन्यान्यंवनुतइतिवाथैनमेतयाग्रीक
स्यसोति॥२॥यत्रावतेजवरःपरश्च॥२॥यत्रविवदेतेदेव्योहोतारोवा
यंचाग्निरसोचमध्यमःकतरोनौयज्ञश्चयोवेदेसाशक्तुर्वन्तितसरुमद
समानारव्यानात्रुबिजैस्तेषांयज्ञसमश्क्तवानानांकोनइदंविबध्यतीति
तस्योतराश्चयसेनिर्वचनाय॥३॥यावन्मात्रमुषसो नमतीकं॥२॥
यावन्मात्रमुषसःप्रत्यक्तंभवतिप्रतिदर्शनिमितिवास्तुपमानस्यस
प्रत्यर्थेप्रयोगइहेवनिधेहीतिवायथासुपपद्यःसुपतनीएतारात्रयोव
सतैमातरीभ्यंज्योतिर्वर्त्तस्यतावदुपपद्यति यश्मागद्यब्राह्मणोतास्या

नि० ३०
१५

म

गिरहो तुरवरो निषीदं होतु जपस्त्वनग्निर्वैश्वानरी यो भवति देवसवित
रे नंत्वा वृणते गिरहो त्रायसरूपि जावैश्वानरे पोती ममेवा गिरसावितारमा
रुसर्वस्य प्रसवितारं मध्यं वोतमं वापितारं प्रस्तुस्तुक्तं न जतेयस्मै रु
विनिरूप्यते प्रमेव सो गिरवैश्वानरो निपातमेवैते उक्तेर व्यातिबिरितन
नामधेयेन भजेते भजेते ॥ ३१ ॥ अथातो देवतमिंद्रो दिवः परोक्षक
तास्तद्येति स्योधाकारचिंतनं मसुरुषविधं तत्तिस्त्रवदेवा इत्युक्तं पृषा सा
थैतानोद्भक्ती न्यथैतान्यादिस भक्ती निर्मं त्रामननाड्डा गती गत
तममथातो नुक्रमिष्यामो गिरमीले गिरिः पूर्वमिरभिप्रवंते अं मित्रं जात

१५

वेदाः कस्माद्विच्छिन्नं जातवेदसं वैश्वानरः कस्माद्वैश्वानरस्य प्रभू महिषं रु
हं निधानं रविष्यां तमपाप्सु पस्वै मूक्षा भुवस्तो मोहनहियदेन यत्राव
देते यावन्मात्रमेकत्रिंशत् ॥ ३२ ॥ इति निसृक्तैः सप्तमोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ इति
दोषाः कस्माद्विच्छिन्नं विष्णुमुच्यते यदेन दधिद्रवंति बलं वा इविपां यदेन
नाभिद्रवंति तस्य दाता इविषो दास्तस्यैषा भवति ॥ ३४ ॥ इति दोषा इविषा
सो ग्रावैरुस्ता सोऽधरे यज्ञेषु देवमीळते इविषो दा यस्त्वं इविषा स इति
विषा सादिन इति वा इविषा सानि न इति वा इविषा सस्तस्मात्सि ब। बलिति वा
यज्ञेषु देवमीळते। याचंति स्तं वंति वद्वंति यंति पूजयंती वा तत्को इविषो दा

ति १

१६

इन्द्रति क्रौञ्च किः सबल धनयोर्दत्त तमेस्य च सर्वान्वलक्षितिराजसो जावमु
 तमन्य एनमिति चाहं प्यग्निर्द्विषोदसमाहं पुनरेतस्माज्जायं
 ते घोषाश्मनोरंतरग्निज्जानेत्यपि निगमो भवत्यथाप्यतु मा जेष्ट
 विषोदसाः प्रवादा भवन्ति तेषां पुनः पात्रस्य द्रपानमिति भवत्यथाप्य
 नं सोमपानेन सौत्यथाप्याहं द्रविषोदाः पिबतु द्रविषोदस इत्येयमे
 वाग्निर्द्विषोदा इति शाक पूतिराग्रे ये धेव हि स्व तेषु द्रविषोदसाः प्रवा
 दा भवन्ति देवा अग्निं भारयं द्रविषोदामि त्यपि निगमो भवति यथो एतत्स
 बल धनयोर्दत्त तम इति सर्वासु देव तासैश्च यं विधत्ते यथो एतदो जसो

१६

ज०

जात सुतमन्य एनमिति चाहं यमप्यग्निराज सावलेन प्रथ्यमानो जा
 यते तस्मादेन माहं सहसस्पुत्रं सहसः स्रुनं सह सोमं पुंयथो एतदग्नि
 द्रविषोदसमाहं स्रु बिजो द्रविषोदस उच्यंते ह विषोदा तारस्ते च न
 जनयंति क्रौञ्चो पुत्रौ अघिरा जरुष इत्यपि निगमो भवति यथो एतेषां
 पुनः पात्रं द्रपानमिति भवतीति भक्तिमात्रं तद्रवति यथा वा यव्यानी
 तिसुर्वेषां सोमपा जाणां यथो एतस्मापानेन नं सौतीत्यस्मिन्नप्येतदु
 पपद्यते सा मं पिब मंदसानो गत्वाग्निभिरित्यपि निगमो भवति यथो ए
 तत्तद्रविषोदाः पिबतु द्रविषोदस इत्येव तद्रवति यथा मे द्युते क

७०
 ७१
 क्रोधापेधिरागसेरिषण्वन्वीलयस्वावनस्पते॥आयूयाधस्त्रोअभिगूयूदिं
 नेष्टोत्सोमदविरादःपिबंक्रतुभिं॥मिधंतुतेवक्रयोवोठारौयैर्यास्परि
 ष्यन्दोभवीययधस्त्रोअभिगूयूत्वंनेष्टीयाद्विस्त्र्याद्विस्त्र्याधिषण्यो
 धिषणाभवोधिषणावाकूधिषेदधासर्थेधीसादिनीवांधीसानिनी
 तिवावनस्पतइत्येनमरुधिवनानापतावापालयितावावनवनोतेःपि
 बर्तुमिःकालैः॥३॥अथातआप्रियुआप्रियःकस्मादामोतेःप्रीणाते
 वाप्रीभिराप्रीणातीतिचब्राह्मणानांतासामिधमःप्रथमगामीभवतीधम
 स्समिधनात्तस्येषाभवति॥४॥समिधोअधमनुषोदुरोरोदेवोदेवास्य

जसिजातवेदः॥आचवरुमित्रमरुश्चिकित्वांहतःकुविरसिप्रवेता॥समि
 धोअधमनुष्यस्यमनुष्यस्यारुदेवोवाचजसिजातवेदः॥आचवरुमित्रमरुश्चि
 कित्वांश्चेतनवांलंहतःकविरसिप्रवेताःप्रदद्वचेतायदोधमइतिकाथक्यो
 म्भिरितिशाकपूणिस्तनूतपादाज्यंनवतिनपादित्यननंतरायाःप्रजायानाम
 नंधेयानिर्वातातमाभवतिगोह्रवतनुरुच्यतेतताअस्यांभोगा
 स्तस्याःपुयोजायतेपयसआज्यंजायतेभिरितिशाकपूणिरा
 पोक्ततनूउच्यतेतताअंतरिक्षेताभ्यओषधिवनस्पतयोजायं
 तेओषधिवनस्पतिभ्यरुणजायतेतस्येषाभवति॥५॥तनू

नपात्यथ क्रुतस्य यानां मधोसमंजस्वदया सुजिह्वा । मन्मनिधाभि
 रुतयुक्ते मृद्वे देवत्राये कणुह्य धरन्तः ॥ तन्न न पात्यथ क्रुतस्य यानां न्य
 ज्ञेस्य यानां मधुना समंजस्वदय कल्याणजिह्वा मननानिबन्धो धीर्ध
 तं रसमईयं देवानो यत्तं गमयन् नराशंसो यत्तदितिका त्यक्यो नराग्रस्मिं
 नासीनाः शंसं त्यपिरिति शाकपूणिनरेः प्रशस्यो भवति तस्यैषानवति ॥ ६ ॥
 नराशंसस्य महिमानं मेघा मुपसोषामयजतस्य यज्ञैः । ये सुकृतवः
 शुचयो धियुधाः स्वदीति देवा उभया निहव्या ॥ नराशंसस्य महिमानं १८

मेघा मुपस्कमो घस्त्रियस्य यज्ञैर्य सुकर्माणाः शुचयो धियं धारयितारः
 स्वदंयंतु देवा उभया निरुवीं निःसामं चेतरासिचेति वातां ब्राह्मिचा वापिका
 निचेति वैलै ईदं स्तुतिकर्मरा ईधते वा तस्यैषा भवति ॥ ७ ॥ अथा जुह्वा
 न ईद्रे वा वंघ्र्या या ह्यग्ने वसुभिः स जोषाः ॥ त्वं देवानां मसिधं कुरु
 तास एनान्यक्षीषितो यजीयान् ॥ आहूयमानं ईलितव्यो वेदितव्य
 श्रवाया ह्यग्ने वसुभिः सरुजोषरास्त्वं देवानां मसिधं कुरुति महतो
 नाम धेयं धातश्च ह तश्च भवति स एनान्यक्षीषितो यजीयान् इषितः
 यद्वहोता

१७ प्रेषित इति वा धा. ष इति वा ध जीयान्य दृ तरो बहिः परिबर्ह रान्तस्यैषा
भवति ॥ १८ ॥ प्राचीनं बहिः यदि शा. ए धि व्यावस्तोरु स्यात् अथ ते अ
न्ने अन्ने ॥ अथ ते वितरं वरी घोदे वेभ्यो अदितये स्थानं ॥ प्राचीनं ब
हिः ॥ प्रदि शा. ए धि व्यावस्तो ना घा स्याः ॥ प्रव ज्यते ग्रे क्ता बहिः ॥ प्रवा ह्ने
तद्धि प्रथते वितरं वित्ती र्ता तरमिति वा विस्ती र्ता तरमिति वा वरी यो वर
तरं मुरु तरं वा दे वेभ्यश्चादितये च स्थानं स्थानमिति सुखनामस्य त
पवस्यं त्ये तं त्ये वितव्यं भवतीति वा द्वारो जवते वा धिव ते वा वारयते वा ॥ १९ ॥

दे
ता सामेषा भवति ॥ १८ ॥ व्यावस्तो र्ता विद्या विभ्रयं तां पार्थिव्या न जयुः ॥ १९ ॥ न मा
नाः ॥ देवी द्वारो वरु ती विश्व मिन्वा वेभ्यो जव तस्य प्रा घृताः ॥ २० ॥ व्यं जन वस्य
उरु लेन विभ्रयं तां पति न्य इव जाया ॥ २१ ॥ मेथु ने धर्मे रु शा मिब मा यत्ता
वर तम मंगलू र्दे यो द्वारो वरु ती विश्व मा भिरे ति य जे वरु व
र इति काथ क्योः ॥ २२ ॥ इति शा कं ह ति रुषा सा न को षा श्व न ता र्था वा व्या रथा
तो न के ति रा त्रि ना मा न कि ष्ता न्य व न या ये ना पि वा न ता व्य त्त व र्ता त यो
रेषा भवति ॥ २३ ॥ आसु ष्यं ती य जु ते उ पा के उ षा सा न ता स द तां नियो नो ॥
दिव्ये यो र्षा र्ता वरु ती सु रू क्मे रू अ धि मि यं रु ऋ पि रां द धा नै ॥ २४ ॥ षी य मा
विभ्रमि वा ५

रा इति वा सुष्वापयं त्याविति वासीद ता मिति वा न्यासीद ता मिति वा य जिये उप
 कांते दिव्ये घोषे रो बहू यो मरु सो मुरु क्मसुरो चने अधिदधाने रा प्रपेरा सं
 विधं भुक्तं शोचते ज्वलति कर्मराः पेरा इति नृपनामपि नाने विविचितं न
 वति देव्या होतारा देव्या होतारा वयं चाग्नि रसो च मध्यमस्तयोरेषा भवति ॥१९॥
 देव्या होतारा प्रथमा सुवाचा मिमीना यज्ञं मनुष्यं जंघ्ये ॥ प्रचोदयं ता विदु
 थे लुका नृपा नीनं ज्योतिः प्रदिवादि रा ता ॥ देव्या होतारा प्रथमा सुवाचा
 निर्मिमा नो यज्ञं मनुष्यस्य मनुमास्य यज्ञं नार्थं प्रचोदयमानो यज्ञेषु
 कर्तारो पूर्वस्यां दिवि यष्ट्यमिति प्रदिवां तो तिस्रो देवी स्तिस्रो देव्यस्तासा

नेषा भवति ॥१२॥ आ नो यज्ञं भारती त्वयं मे खिलो मनुष्यदिह चेतयंती ॥
 तिस्रो देवी बहिरदं स्यो नं सरस्वती ॥ स्वर्पसः स दंतु रे तु नो यज्ञं भारती
 क्षिप्रं भरत आदिसस्तस्य ना इडा चर्मनुष्यवदिह चेतयमाना तिस्रो देव्या बहि
 रदंसु खं सरस्वती च सुकर्मरा आसीदं तु लब्धं लप्सो मभूत इति नैरुक्तं
 स्तिषे वास्याद्दितिकर्मरा स्त्वक्षते वा स्यात्करोतिकर्मरा स्तस्येषा भव
 ति ॥१३॥ य इमे द्यावापृथिवी जनित्री रूपैरपि द्यौर्बुवना निविश्या ॥ तमघ्नो
 त विष्णो यज्ञी घान्देवं खण्डमिह र्षे विद्वान् ॥ य इमे द्यावापृथिव्यौ
 जन्नधि औचू पयकरोद्भूतानि च सर्वाणि तमघ्नो त विष्णो यज्ञी घान्देवं

२१

लेशरमिरुयं जविद्वान्माध्यमिकस्त्वष्ट्याहुर्मध्यमे च खाने समाम्ना
 तोग्निरिति शाकपूतोस्तस्यैषा पराभवति ॥१४॥ आविष्टो विधत्ते
 चासुरासु जित्स्त्रानां मूर्धस्वयं शा उपस्ते ॥ उभे त्वष्टुर्विभ्यतु जायमाना
 नात्यन्ती चीसिंहं प्रतिजोषयेते ॥ आविरावेदनां तस्योर्विदते चारु
 रासु चारु चरते जित्स्त्रं जिहीते मूर्धं उद्धितो भवति स्वयं शा आत्मय
 शा उपस्ते उपस्थानं उभे त्वष्टुर्विभ्यतु जायमाना नात्यन्ती चीसिंहं प्रतिजो
 षयेते ॥ द्यावापृथिव्याविति वा ॥ होरात्रे इति वा ॥ अरा इति वा प्रत्यक्तेमि
 हं सहनं प्रत्यासेवेते ॥१५॥ वनस्पतिर्याख्यातेस्तस्यैषा भवति ॥१६॥ २१

उपावस्ते जलान्यां समं जं देवानां पार्थक्यं तु धारुवीषि ॥ वनस्पतिः शक्ति
 तादेवो ॥ अग्निस्तदं तु रुव्यं मधुना च दतेन ॥ उपावस्ते जात्मानात्मनं समं न २
 जं देवानां मन्त्रं तादं तौ हवींषि काले काले वनस्पतिः शक्तिदेवो ॥ अग्निता ३
 रिसे ते त्रयः स्वदं तु रुव्यं मधुना च दतेन च तलो वनस्पतिर्युप
 तिकाक्षक्यो ॥ अग्निरिति शाकपूतोस्तस्यैषा पराभवति ॥१७॥ अंजंति
 त्वामधरे देव्यं तो वनस्पते मधुना देव्येन ॥ यदूर्ध्वं तिष्ठति विद्वान्
 धं ताद्यद्वा क्षयो मातुरस्या उपस्ते ॥ अंजंति त्वामधरे देवान् कामयमा
 ना वनस्पते मधुना देव्येन च दतेन च यदूर्ध्वं तिष्ठति विद्वान् विद्वानि च नो ह्य
 सि

स्य सिध्दा तैस्तः क्षयो मातुर स्यात् पश्यन्तं स्नानेतिरिति शाकपेयिस्त
 स्त्रेषाषराजवति ॥ १८ ॥ देवैश्चोवनस्य तेहवीं विहिरित्यपरां प्रदिवस्ते
 र्थं ॥ पदसिनिद्रानयो नैयुयक्तस्य वक्षिपयित्रीरजिह्वः ॥ देवैश्चोवनस्य तेहवीं विहिरण्य
 पर्णकृतुपणविबोपमां हि विहिरण्यवर्णपणति प्रादवस्ते अयं पुराणसिद्धायिते प्रब्रमो
 यतस्य वहपयिभीरजिह्वैर्जुतमेरुते स्वतमेस्तप्रपिष्टनमेरिति यांतस्ये चापराभध
 ति ॥ १९ ॥ वनस्य तेरशनायां निययपिष्टतमयावयुना निविद्वान् बहू देव जादि
 धिषो हवीं विप्रचंदातारममृतेषु वेषः ॥ वनस्य तेरशनायां निययसु रूपातम
 यावयुनो विद्वान् ज्ञानानि प्रजानन् बहू देवा न्य ज्ञेयातुर्हवीं विप्रहृदि च द
 तारममृतेषु देवेषु स्वाहू कृतयस्वाहेत्येतत्सु आहूतिवा स्वावागाहेति वा स्वं २२

प्राहूतिवा स्वाहूतं रुविर्जुहोतीति वा तासामेषा जवति ॥ २० ॥ सद्यो जातो व्यमिमी
 तय जमग्निर्देवानां मजवत्युरोगा ॥ अस्य होतुः प्रदिद्रुतस्य वा चित्स्या रुकतं
 रुविरदंतु देवाः ॥ सद्यो जायमाने निरमिमीतय जमग्निर्देवानां मजवत्युरोगा मय
 स्य होतुः प्रदिद्रुतस्य वा चित्स्या रुकतं रुविरदंतु देवा इति यजंतीतीमावाप्री
 देवताऽअनुजांती अथ किं देवताऽप्रधा जानुया जा आग्नेया इत्येके ॥ २१ ॥ प्रधा
 जानो अनुया जां अथ केवलान् बर्तस्व तं रुविर्वा दत्तं भर्गं ॥ २२ ॥ चतं चापां पुरुषं चोष
 धीनामग्ने अदीर्घमायुरस्तु देवाः ॥ तव प्रधा जा अनुया जा अथ केवलं रुजं स
 तो रुविर्बः संतु प्रागाः ॥ तवाग्नेय ज्ञो अयमस्तु सर्वस्तु अयं नमंतां प्रदिद्रुतस्य ॥

आग्नेयवैप्रयाजाः आग्नेयाऽनुयाजा इति च ब्राह्मणं देवता इत्यपरं
 वं संसिवैप्रयाजाः कं दं स्यनुयाजा इति च ब्राह्मणं देवता इत्यपरं
 मृतवो वैप्रयाजाः कृतवो नुयाजा इति च ब्राह्मणं देवता इत्यपरं
 पत्रावो वैप्रयाजाः पत्रावो नुयाजा इति च ब्राह्मणं देवता इत्यपरं
 रं प्राणावैप्रयाजाः प्राणावा अनुयाजा इति च ब्राह्मणं देवता इत्यपरं
 इत्यपरं मात्मावैप्रयाजाः आत्मावा अनुयाजा इति च ब्राह्मणं देवता इत्यपरं
 या इति तु स्थितिर्भक्तिमात्रमिति प्रथमं पुनरिदं च तैत्तिरीयं देवताये
 रुविर्गृहीतं स्मृतां मनसा ध्यायेद्ब्रह्मरूपं विदुः श्रुते तन्मये

तान्येकादशापीसूक्ता नि तेषां वासिष्ठमात्रेण वाध्यं गार्ग्यमिदं
 मितिनारात्रां सवन्ति मेधातिथं दैर्घ्यं तमसं प्रेषिकं मित्युजयवं स्य
 तो न्यानि तनूनपाल्यंति तनूनपाल्यंति ॥ २॥ इति विष्णोः कस्मा
 इति विष्णोः इति विष्णोः मेघं तु तैत्तिरीयं अजिघ्र्यः समिद्धो अर्घ्यं तनूनपा
 भरात्रां सस्या जुक्कानः प्राचीनं व्यचस्यतीरास्तु घृणंती देव्या होतार्य
 नोयं जंयद्मेधाविष्णोः वनस्पतिरुपावस्रजां जंति देव्यो वनस्प
 तैव नस्पतेरशनयस्यो जातः प्रयाजान्मेघा विंशतिः ॥ इति नि
 र्गते अष्टमोऽध्यायः ॥ अथ यानि एधि व्यायतनाः नि सत्वा नि सत्

तिलं न तं तां व्यतोनु क्रमिष्यामः स्तषामश्चः प्रथमा गमा जन्मस्य चो
 व्याख्यातं स्पेष्टा जवति ॥१॥ अश्चो बोल्हा सुखं रथं हसनामुपमं वि
 दाः ॥ शोपोरोमं रावं नौ भेदौ नारिन्मंडूकं इच्छतीं दार्थे दोपरिस्त्रव ॥ अ
 श्वो बोल्हा सुखं वोल्हा रथं वोल्हा सुखं मितिकल्हा रानामं कल्हा रांपु
 रापं सुहितं जवति सुहितं गम्यतीति वाह्यं सौता वापा ता वापा लयिता वा
 शोपमं छतीति वाह्यं रायतिमानो व्याख्यातं स्त स्पेष्टा जवति ॥२॥ मा
 नो मित्रो वरुं सोऽर्थमायु र्निद्रं क्रमुक्षामरुतः परिरव्यन् यद्वा जिनो
 देव जातस्य मं सैः प्रवक्ष्यामो विदधे वीर्यासो ॥ यद्वा जिनो देवैर्जात २४

स्य सप्तेऽस्य सप्तस्य प्रवक्ष्यामो यद्वा विदधे वीर्यासो जिनो मानसं मित्रं अवरुणं
 अथैवमाचायुश्च वायुरयनं इन्द्रश्चो रुक्षं यणं अश्वं रां राजेवौ तिमरुतश्च
 परिरव्यं छकुनिः शक्रोऽपुं जेतुं मात्मानं शक्रोति नदितुं मिति वां वा
 क्रोति नदितुं मिति वां सर्वतः अं करोस्ति वां शक्रोते वां तस्येष्टा जव
 ति ॥३॥ कनिजदत्तां पृष्ठं प्रबुवा राइयं ति वा चैमरिते वना वं ॥ सु
 गलं अशकुने भवा सिमा काचिदजिमा विभ्यां बलं ॥ न्यक्रं दी जेतु
 य प्रबुवा जीयथास्य राइस्तथानामैरप्रतिवा चमीरयि वना वं
 सुमंगलं अशकुने भवैकं कल्याणं मंगलं मंगलं गिरतेर्गं राइयं यो निरयन

२२

धनितिविवांगलमंगवन्मज्जयतिपापकमिति नैरुक्तामागच्छतिविवांगल
 काचिदभिन्नतिः सर्वतोविदस्ममर्दमर्थमश्रुहितं कपिं जलोमिव वाङ्मति
 यन्निवादिन्येषमर्जवति ॥ ४॥ भुवं वददक्षिणा तो नृपमुत्तरतो वद ॥ भुवं पु
 स्ता ॥ भो वद भुवं पश्चात्कपिं जल ॥ इति सानिगद व्याख्या तां गत्स्ममदो गत्स्म
 मदनो गत्स्म इति मेधाविनामंगराणां स्तुतिकर्म लोमंड काम ऊह का
 म ज्ञानां मरुतेर्वा मोदति कर्मणो मंदतेर्वा रक्षिकर्म लोमंड यतेरिति
 वैयाकरणां मंडपामो क इति चामंडो मदेर्वा मुदेर्वा तेषामेषा भवति ॥
 ॥ ५॥ संवत्सरं विंशत्यानां ब्राह्मणरात्रं तचारिणः ॥ वापुर्जं न्यजिन्वितां प्रमंडू ॥ २५

अवादिषुः ॥ संवत्सरं विंशत्यानां ब्राह्मणरात्रं तचारिणोऽबुवाया अपि
 वोपमार्थस्याद्वा स्मणा इव व्रतचारिरा इति वाचं पज्जन्य प्रीता प्रावेदिषुं
 उकावसिष्ठे वर्षकामः पज्जन्य तुष्टावतं मंडका अन्यमोदत समंड
 को ननु मोदमानान् नृणां तुष्टावतदक्षिणा ॥ इत्येषमर्जवति ॥ ४॥
 उपप्लवं मंडू किं वर्षमायं दत्तादुरि ॥ मध्ये दृश्यं प्लवस्वनिगृह्यं व
 तुरः पदः ॥ इति सानिगद व्याख्या तां ॥ आश्लुवत एनां निति वा म्यश्लु
 वत एभिदिति वा तेषामेषा भवति ॥ ४॥ प्रावेपामो बहु तो मायं
 ति प्रवाते जाइरिरो वरिता ना ॥ सोमस्येवमौ जवतस्य भुक्ते

विभीदं को जाग्रविर्मह्यं मध्ना ॥ प्रवेचि तो मा मरु तो विभीदकस्य फल
 निमादं शंतिप्रवाते जाः प्रवरा जा इरि होवर्त्तमाना इरिणं निरुण
 मृणातेरपापं भवत्यपरता अस्मा दोष ध्यय इति वा सोमस्युवमा ज
 वतस्य भक्षः ॥ मेज्ज तो मूजवति जा तो मूजवान्यव तो मुजवनि
 मुं जो विमुच्य त इषीक रोषीकेव ते गतिकर्मण इयमपीतरषीके तस्मा
 दवविभीदको विभेदना जाग्रविजगिरतामह्यमचं ददं ज्ञां स सेना
 अथ मया निंद्युन रा भिर्क्षु रक्ष परि दू नस्य तदा वं वेदय ते ग्रा राणा
 हं ते वा गणा ते वा गृह्णा ते वतिषा मेषा न वति ॥ जा प्रै ते वद तु प्रवयं वदा २६

मथावेभ्यो वाचं वदता वदद्भ्यः ॥ मद्वयः पर्वताः साकमाशवः श्लोकं सो
 षं भूय धेनो य सोमिनेः ॥ प्रवदं ह्येते प्रवदामवयं ग्रावभ्यो वाचं वदतव
 द श्लोचद्वयं पर्वता अद्वयणीयाः सह सोममाशवः क्षिप्रकारिणः
 त्रलोकः श्रुतो तैर्द्यौः षे सुष्ठु तैः सोमिनो मयं स्वेति वा सोमिनो गदे
 क्षिति वा घिननराः प्रशस्यं ते सनादा शं सोमं त्रस्तस्यैषा भवति ॥ १९ ॥
 मर्षा सोमान् प्रनरे मनीषा मिधावद्योक्षिप्र तो भ्राव्यस्य ॥ घोट
 सहस्यममिमीत सवान् तेषां तो भ्राजा भ्रन इच्छमानः ॥ अमं इदं ततो रस्तो
 मानवा लिङ्गाननन्या न्वा बालो बलवती भर्तव्यो भवत्यं बाः ॥ २० ॥

भवतीति वां वास्मै बलं प्रवतीति वा बलं वा प्रतिलेधव्यवधिः प्र
भरेमनीषयामनसईषयास्तु स्याप्रशयावांसिधावधिनिवसता
वयव्यस्यरा नो धोमेसहस्यं निरमिमीतसवापतु गोराजोतु
इति वाड लरमाण इति वा प्रशस्तेन मजः ॥१०॥ यदस्यो गाद्राजोतिस्तु
मेतशतास्यो गाद्राद्रोपकरणा नितेषां रथः प्रथमागामी प्रवतीति
थोरं हतेर्गतिकर्मलाः स्मिन्ते वा स्याद्विपरीतस्यैरममा लो स्मिंस्ति
छतीति वा रपते वा रसते वा तस्यैषा प्रवति ॥११॥ वनं स्पवीं गुं गो
हि नूया असमत्सरेवा प्रतरयाः सुवीरः गोप्रिः सन्नो असि वील
य स्वां स्मता ते जयतु जेत्वा नि वनस्य ते दृष्टा गोहि प्रवा स्मत्स २७

रवा प्रतरयाः सुवीरः कल्याणवीरो गोप्रिः सन्नो असि वीलमस्यैति सं
सं प्रस्वी स्मता ते जयतु जेतव्यानि दुंदुभिरिति वा दानुकरा दुंभो प्रि
भरति वा दुंदुभ्य ते वा स्या द्रव्यकर्मला स्तस्यैषा प्रवति ॥१२॥ उपश्वा
साय एधि वीमुत द्वां पुरुत्रा ते मनुतां विष्ठितं जगत् ॥ स दुंदुभे स जे
दिदं ता देवैर्दरा दवीया अपसे धरा क्रु ॥ उपश्वासय एधि वी चदि
वंच बहुधा ते द्वां पुरुत्रा ते मनुतां विष्ठितं स्वावं जंगमं च यतु स दुंदुभे
सह जोषला दुंदरा च देवैर्दरा दूरतरमपसे धरा क्रु निजु निरि
ष्टां निधानं तस्यैषा प्रवति ॥१३॥ बद्धीनां पिता बहुवंस्य र नि

श्रवा कृणोतिसमनावगस्य इषु धिः संकाः एतनाश्वसर्वाः एषे निमः ॥ दो
जयति प्रसूतः ॥ बहूनां पितो बहू रस्य पुत्रं नीषु न मित्रे स्य प्रसूतः
वाः त्रियमाराः ॥ शब्दो लुकरा वा संकाः सचतैः संपूर्वा द्वा किरतैः ॥ एष
निनदो जयति प्रसूतः इति व्याख्या तै हस्त दोहस्तो ह न्य ते तस्यैषा
भवति ॥ १४ ॥ अहिरिव भोगैः पयैति बाहुं ज्याया हति पंदि बा ॥ १५ ॥
हस्त दो वि श्रवा वयुर्न निविद्यो न्युमा न्पुमां संपरिपातु विश्वतः ॥ अहि
रिव भोगैः पयैति बाहुं ज्याया वधात् पदि त्रायमारो हस्त च्चः सर्वा
ति प्रज्ञानानि प्रजानन् पुमान्पुरुषमनाभवति पुंस तेर्वा ॥ भावावा ॥ २८ ॥

व्याख्या तौ स्तेषा मेषा भवति ॥ १५ ॥ २ रथेति च नयति वा जिनः पुरो मयत्रयत्रका
मयते सुषारथिः ॥ अजी रूनां महिमानं पनायतमनः पश्चादनुयच्छंति
नमयः ॥ २ रथेति च नयति वा जिनः पुरस्तात्स तौ यत्रयत्रकामयते सुषारथिः ॥
कल्याणसायथिः ॥ अजी रूनां महिमानं पनायतमनः पश्चात्स तौ अनुयच्छंति
रश्मयौ धनुर्ध्वं तेर्गति कर्मणो वधकर्मणो वा धनं सस्मादिव वस्तस्यैषा
भवति ॥ १६ ॥ धन्वंनागा धन्वंमाजिं जयेम धन्वेनातीत्राः समदो जयेम ॥
धनुः शत्रोरप्यकामं केशोति धन्वेनासर्वाः प्रदिशो जयेम इति सूनिगदव्या
ख्या तौ समदः समदो तौ समदो वामद तौ ज्या जयतेर्वा जिनातेर्वा ॥ भावयती

२७ स्तुतिवातस्याष्टा नवति ॥१७॥ वक्ष्यं तीवेदगनीगंतिकर्ता प्रियंसम्यक् परि
 बस्व जाना ॥ योषैव त्रिंशु विनताधिधनुं ज्याऽऽयंसमनेपाययं ती ॥ वक्ष्यं ती
 वाग धेति कर्ता प्रियमिव सखायमिषुं परिष्वजं नायोषैव त्रिंशु केशं कारो
 ति ॥ विनताधिधनुषि ज्यायंसमनेसंग्रामेपाययं तीपायनयं ती ॥ बुविषतेग
 तिकर्मणो वधकर्मणो वातस्यैषा नवति ॥१८॥ सुपरां वस्ते मृगो ॥ अस्यादं
 तो गोग्रिः सन्न द्वापतति प्रसूता ॥ यत्रानरः संच विच द्रवंति तत्रास्मभ्यमि
 षवः ॥ त्रामयंसन् ॥ सुपरां वस्त इति वाजानं जित्रे स मृगमयो स्यादं तो मृग
 यते वागीमिः सन्न द्वापतति प्रसूतेति व्याख्यातं ॥ यत्रानरः संच वंति च विद्व ॥ २८

वंति च तत्रास्मभ्यमिषवः त्रामयंसन् ॥ शरणां संग्रामेष्टे वाजनीक शोयादुः कशा
 प्रकाशयति जयमश्वायं कथ्यते वाण्डजा वा द्वा कपुनः प्रकाशयत्यथान्
 २८ वंशया क्रोशते वा ॥ श्वकाशाय एषा भवति ॥१९॥ आ जंघंति सान्नेषां ज
 घनां उपजिघ्रते ॥ अश्वाजनिप्रचेतसोश्वात्समत्सु चोदय ॥ आद्यं तिसा
 न्मृगेषां मरणा निसक्थी निसक्थिः स च तेशं सक्तो स्मिन्कायो जघना
 निचोपद्यति जघनं जंघन्यतैरश्वाजनिप्रचेतसः प्रवृद्धचेतसोश्वात्सम
 त्सु समरलोभुसंग्रामेषु चोदयौ लूखलमुरुकरं वौर्ध्वं वौर्ध्वं वौर्ध्वं
 मिकुर्वीत्यब्रवीत्तुलूखलमभवौदुरुकरं चैतुलूखलमिहा च भूतेपरे

३०

क्षेतोतिच ब्राह्मणं तस्यैवाभवति ॥ २० ॥ यच्चिद्विषयं गृहे गृह उल्लस्य तत्कथु
 ज्यसे इह सुमत्तमं वरुजयतामिव दुंदुभिः ॥ इति सानिगद्व्याख्याता ॥ ३१ ॥
 वृषभः प्रजो वर्षतीति वा इति वृत्तिरेत इति वा तद्वृषकमाविषणा वृषभस्त
 स्येषाभवति ॥ २२ ॥ न्यक्रंदयन्नुपयंत एनममैरुयन्वृषभं मध्यजैः ॥
 तेन स्रजं वंशतवत्सरस्त्रंगं वा मुद्रलः प्रधने जिगाय ॥ न्यक्रंदयन्नुपयंत एन
 मिति व्याख्यातममैरुयन्वृषभं मध्यजैराजयनस्याजवनस्येति वीते
 नतं स्रजं वंशजानं भवति रत्तिकर्मा तद्वा स्रजं वंशं वा मुद्रलः प्रधा
 ने जिगाय ॥ यप्रधन इति संग्रामनाम प्रकीर्णं न्यस्मिधनानि भवन्ति दुघटो ३०

३१

कुममं घनं क्षत्रेति हासमाचक्षते मुद्रलो नाम्ने श्वरुर्विष्टं वभं च दुघटं च युद्धा
 संग्रामे व्यवहस्य जिगिगायतं रजिवादिन्येवाभवति ॥ २३ ॥ इमं तं पश्य
 वृषभस्य सुं जकाष्ठायामध्ये दुघटां शयानं ॥ येन जिगायत्तवत्सरस्त्रंग
 वां मुद्रलः एतना ज्येषु ॥ इमं तं पश्य वृषभस्य सहस्रं जकाष्ठायामध्ये
 दुघटां शयानं येन जिगायत्तवत्सरस्त्रंगं वां मुद्रलः एतना ज्येषु
 तेना ज्यमिति संग्रामनाम एतना नाम जनाद्वा जयनाद्वा मुद्रलो मु
 द्रवा मुद्रगिल्लो वा मदनं गिल्लतीति वा मंदं गिल्लो वा मुद्रलो वा नाम्ने
 श्वोऽप्यश्वस्य पुत्रोऽप्यश्वोऽर्जमयोऽस्याश्वोऽप्यश्वरराट् पितु रित
 भानामपाते वापि बतुर्वाप्यायते वा तस्यैवाभवति ॥ २४ ॥ पितुं मुस्तो

बंमहो धर्माणां त विषी ॥ यस्य त्रितो व्यो जसा रत्रं विषवर्मदृश्यं ॥ तं वि
 तुंस्तोमिमहं तो धारये तोरं बलस्य त विषीति बलं लनामं तव वारदिक
 मरौ धस्य त्रित ओ जसा बलेन त्रितस्त्रिस्कान इंद्रो रत्रं विषवो रां व्यदृधति
 नद्यो व्याख्या तास्ता सामेषा भवति ॥ २५ ॥ ३ मं मे गं गे यमु ने सरस्वति
 शुतुद्रिस्तोमं स च तापर ह्या ॥ अस्मिन्मया मरुद्वै वितस्तया जी की
 ये श्रुत्वा सुषोमया ॥ इमं मे गं गे यमु ने सरस्वति शुतुद्रि पुरुहि
 स्तोममासे व धं विमसि क्रया च सह मरुद्वै वितस्तया जी की य
 आश्रुत्वा सुषोमया चैति समस्तार्थो धै कपद निरुक्तं गंगा गमना

वि२

यमुना प्रयुवती गच्छतीति वा प्रवियुता गच्छतीति वा सरस्वती सरस्वत्येक नामस
 ते स्तद्वती शुतुद्रि शुद्रा विराक्षि प्रदो रायी शुतुद्रै तु वदवतीति वैराव ती पुरुष्
 त्यङ्कः मर्वव ती भास्वती कुटिलगामिनीः सि क्रय शुक्ला सिता सितमिति व
 र्णनामं तत्त्वतिषे धो सितं मरुद्वै धाः सर्वानद्यो मरु तर नावद्वै धं तै वितस्ता
 विदग्धौ विद्वद्वा मरुद्वै लो जी की यां विपालि स्यङ्कः कृक प्रभवाव जुगा
 मिनी वा विपाडि पाटना द्वा विपाशना द्वा विप्रापणा द्वा पात्रा अस्यां व्यपा
 शयं तं वसिष्ठस्य मुमूर्खं तं स्तस्माद्विपालुच्यते पूर्वमासीदुक्तं शिरा सुषोमा सि
 धुर्घदे नाम शिप्रसुवंति नद्यः सिंधुः स्यंदनादाप ओमो ते ता सामेषा भवति ॥ २६ ॥

॥३५॥ आपो हि छा मघो भुवस्ता न ऊर्जे दधात न । महे रसाय च क्षेप्ते ॥ आपो हि स्त्व सु
 स्व भुवस्ता नोऽत्राय ध । तमहे ते च नो रसाय रमसा धाप च र्वना यौष धय
 ॐ ष ष्यंतीति वौष सेना धयंतीति वा दोषं धयंतीति वा तासा मेषा भवति ॥२५॥
 ॥ या ॐ ष धीः पूर्वा जा ता दे वे भ्यः स्त्रियु गां पुरा ॥ मनै नु ब्र ह्म सां भु र्द रा तं धा
 मा नि सप्त च ॥ या ॐ ष ध्यः पूर्वा जा ता दे वे भ्यः स्त्री स्त्रियु गा नि पुरा म न्ये
 नु तद् ब्र ह्म णा म हं ब भु व रा नां र रा नां भ र रा ना मिति वा तं धा र्म नि
 सप्त चेति धा मा नि त्रया णि सप्तं ति स्त्वा ना नि ना मा नि जन्मा नीति जन्मा न्य
 जा त्रि जे ता नि सप्त रा तं पुरुष स्य मर्म रां ते षे ना द धा ती ति वा रा त्रि र्यार व्या ता ॥३२॥

तस्या एवा भवति ॥२८॥ आरा त्रि पा र्थि वं रजः पितु र प्रायि धा म प्रिः ॥ दिवः स
 दां सि बृ ह ती वि ष्व स ॥ आ त्वे र्वं र्त ते तं म ॥ आ ह पु र स्त्वं रा त्रि पा र्थि वं रजः
 स्त्वा ने र्म ध्य मस्य दिवः स दां सि बृ ह ती म ह ती वि ति ष्व स ॥ आव र्त ते त्वे षं त मे र
 जो ऽर ण्य न्य र ण्य स्य प ल्यै ऽर ण्य मपा रं म मा र म रां त व ती ति वा त स्या ए
 वा भवति ॥२९॥ ॥३०॥ अर ण्य न्य र ण्य न्य सौ पा जे व न इय सि ॥ क था ग्रा मी
 न पृ थ्व सि न त्वा भि रिव ति दं ती ३ ॥ अर ण्य नी से ना मा मं त्र य तै या सा व र ण्या नि
 व ना नि प रा ची व न इय सि क थं ग्रा म न पृ थ्व सि न त्वा भि रिव ती वे ती वः परि ज या
 र्थे वां ष्र द्वा ना त स्या एवा भवति ॥३०॥ ॥ अर ण्य ग्निः स मि ध्य ते ष्वे द्य या य ध ते
 र्व वि ॥ ॥ अर ण्य ग्निः स मि ध्य ते ष्वे द्य या य ध ते र्व वि ॥ ॥ अर ण्य ग्निः स मि ध्य ते ष्वे द्य या य ध ते र्व वि ॥

॥३४॥ इहा घसोमपीतये ॥ आसीदंतु वासुपस्वमुपस्थानं मद्रो^१ व्यैरतिवायिजि
 योदेवाय जसंपादिने^२ हा घसोमपानायं घावापथि यौ व्याख्यातै तयोरेषा
 भवति ॥३१॥ घावानः पथिवी इमं सिधमघदिविस्तरं^३ ॥ य इदेवेषु यं
 ती ॥ घावापथि यौ न इमं साधनमघदिविस्तरं^४ ॥ य इदेवेषु नियतं तां
 पादं तु ड्यौ व्याख्यातै तयोरेषा भवति ॥३२॥ अपर्वतानामु त्रती उपस्त्वा
 दश्चैव विषिते हासमाने ॥ गावे वभुजे मातरारि हाहा विपाद् द्यु तु ड्यौ
 यं साजवे ते ॥ अपर्वतानामुपस्त्वा दुपस्त्वा नादु रौ सो कामयमाने अभव
 इव विमुक्ते इति वा विषसेण इति वा हासमाने हासतिः स्य द्या यां हर्षमादा

॥३५॥ वां गावा विवशु भ्रे शोजनै मातरौ संति हारौ विपाद् द्यु तु ड्यौ पथसाजवे
 तै आली अर्त न्यौ वारण्यौ वारिषण्यौ वा तयोरेषा भवति ॥३६॥ ते आ
 चरं ती समने वयोर्वा मा ते वपुत्रं बिभ्रतामुपस्थे ॥ अप्ररात्रे निध्य
 तां संविदाने आली रिमे विष्फुरती अमित्रान् ॥ ते आचरं सौ समनसा वि
 वयोर्वा मा ते वपुत्रं बिभ्रतामुपस्थे उपस्थाने पविच्य तां शत्रून् विहा
 ने आल्या विमे विद्यं स्या वमित्रां दुनासीरौ शुनो चार्युः शुण्यं तं रिक्षं सी
 र आदिसंभरणं तयोरेषा भवति ॥३७॥ शुनासीरा विभीवचं जुवे थां
 पद्धि विचक्रथुः पयः ॥ तेने मामुपसिंचतै ॥ इति सानिगद व्याख्याती

नीजोद्वादे यो जोषयित्रीं घावाष्टथिव्याविति वा होरात्रे इति वा सस्यं च
 समाचेतिकाश्चक्यः स्तयोरेषासंप्रयो भवति ॥ ४१ ॥ देवी जेष्टी वसु
 धितीययोरन्याद्यादिषीं सियुप्रवदा न्यावधुवसुवायोऽपि यजमाना इ
 यवसुवननेवसुधेयस्यवी तां यजे ॥ देवी जोष्टी देवो जोषयित्रीं व
 सुधितीवसुधोन्येययोरन्याद्या निदेषां स्येवधावमसावदुसन्या न
 वरनिवरणीयानियजमानायैवसुवननायचवसुधानायचैवी तां पिब
 तां कामयेतां वा यजेतिसंप्रैषौ देवा ऊर्जा ऊर्जा कान्यो घावा
 ष्ठथिव्याविति वा होरात्रे इति वा सस्यं च समाचेतिकाश्चक्यः स्तयोरेषा
 संप्रैषो भवति ॥ ४२ ॥ ॥ ३५ ॥

देवी ऊर्जा ऊर्जा इषमूर्जमन्यावधुवसुवायोऽपि यजमाना इ
 यवसुवननेवसुधेयस्यवी तां यजे ॥ देवी ऊर्जा ऊर्जा कान्यो घावा
 ष्ठथिव्याविति वा होरात्रे इति वा सस्यं च समाचेतिकाश्चक्यः स्तयोरेषा
 संप्रैषो भवति ॥ ४३ ॥ ॥ अथ यान्यो बोधो बोधो मित्राः कनित्र
 दद्वद्वदसंवत्सनमुपप्लवद ॥ १ ॥ शावेपाः प्रैतेन दलैर्मदान्यज्ञस

॥३६॥ यो गौधनस्य त उपश्रवस्य बद्धीनां महिरिव जोगैरथेतिष्ठधन्यन
गावक्ष्यती वसुपरां वस्तु आ जघंति यश्चिद्विषयं न्यकंदय
त्रिमंतं पितुर्निमंम आपो हि मा ऊषधीरा र अरण्या निष्ठया
स्येतामीषां मिहंदासीमथा तोष्ठावां यजी आवा मुपस्थं द्यावा
नः प्रवर्तता नानै आचरंती शुना सीरौ देवी जोष्टी देवी ऊजोष्टी
त्रिचत्वारिंशत् ॥ ॥३॥ ति निरुक्तेन वमो ध्यायः ॥ ॥ ॥ अथा ता
मध्यस्थानादेवतास्ता सां वायुः प्रथमा गामा भवति वायुवर्तिवे
ते वास्याह तिकर्मण एते वि तिस्यो लाष्टी विरनर्थ को वकारं सस्ये पा ॥३६॥

भवति ॥१॥ वायवाया हि दृष्टे मे सोमा अरंकताः ॥ ते पीपाहिष्नुधीहवं ॥
वायवाया हि दृष्टे नी ॥ ये मे सोमा अरंकता अलंकता स्तं वा पिवश्च रा
जो काननितिकमन्यं मध्यमादेवमवक्ष्यं तस्येषा परा भवति ॥२॥ आ
सस्त्राणः सशिवसानमवेदसु च केरथ्या सो अक्राः ॥ अमि श्रवः ॥ सु
तो वेह्युर्न विभु नापारम न विदयेन ॥ अमरु नो ते प्रिव लाघमान मिदं क
न्यापा नै रथे वा गायथ्या अश्वायथ्यस्य वा ॥ रुक्म्यं नमः ॥ उगमिनो नमः ॥ नि
वहेयुर्न वंचय राणां च ॥ श्रयन्तनाम श्रयन्तनसि तौ वायो ॥ श्वा स्युः सश्वयथा
म विदस्यो देवि दिप्र धनं सेक नैव दुक वायुक मे भयं प्रधानं परवृत्ता
तीति स तं सस्येयमभवति ॥३॥ नीचीनं वा ॥ वेतु कर्बुं प्रससजुरादसि ॥

२९

अंतरिक्षं तेन विषयं मुक्तं स्य राजाय वनं च विष्णुं नतिभ्रमानी च न दार
 वरुणः कबंधं मेघं कवनं मुदकं नवतिं दृष्टिं यो दत्त उदकं मयि क्व धमु
 व्यतं बंधिर निभ्रतत्वं कम निभ्रतं च प्रसृजति धा वा एथे यो चा
 तरिक्षं यमहं वै न तेन सर्वस्य जु वनं स्य राजाय यमि व दृष्टिं नतिभ्रमि
 स्येषा परा भवति ॥४॥ तमूषु संमुना गिरा पि दृष्टां च मनमं भिः ॥ लाभा
 कस्य प्रशस्तिभिर्यः सिंधुना मुपो दधे सप्तस्व सा समध्य मोन पतम
 न्य के सं मे ॥ तं स्वजि ह्यै मि समानया गिरा गो त्यास्तु त्या पि दृष्टां च मुन नी ये ३९
 स्तो मे ॥ भा कस्य प्रशस्तिभिः सिन्धुना को बभूव यस्य दमाना ना मा साम

षामुपो दधे सप्तस्वसारमेत मा देवाग्निः समध्यम इति निरुच्य तैः द्यैष एव न
 वति ॥ न भं तामन्य के सं मे ॥ मा भूव भन्य के सं वे प्रे नो धि व ति दु हियः पा पा धि
 यः ॥ पाप सं कल्यारु द्रो रो ती ति स तारो नृय मा सो द्रव ती ति वा रो द्य ते वी
 यद रु द त्त दु द स्य रु द्र त्व मि ति का ठ कं य द रो दी त्त दु द स्य रु द्र त्व मि ति हा
 रि द्र के वि त्त स्ये षा भवति ॥५॥ इ मा रु द्रा य स्थि र धं न्व ने गिरः क्षि प्रे ष व
 दे वा य स्तु धा न्वे ॥ अ षा ल्हा य स द्द मा ना य वे ध से ति ग मा यु धा य भार ता
 ऋ णो तु नः ॥ इ मा रु द्रा य ह ल्धं न्व ने गिरः क्षि प्रे ष वे दे वा धा न्व व ते ऽ ष
 ल्हा या न्वे ॥ स द्द मा ना य वि धा त्रे ति ग मा यु धा य भार ता ऋ णो तु न स्ति ग मा ते ज

तेरुत्साहकर्मसां आयुधमायोधनात्तस्यैषापराभवति॥६॥यानैः
 धुदवस्त्रेषां दिवस्य रिद्धमया चरतिपरिस्तावत्तुनः॥सहस्यतेस्वरा
 पिवातभेषु जामानस्तोकेषु तनयेषु रात्रिषः॥यानैदिधुदवस्त्रेषु
 दिवस्य रिद्धिवोधिदिद्युद्यतेर्वाद्युतेर्वाद्योततेर्वाक्षमया चरतिश्मा
 एधिवीतस्यां चरति तया चरति विक्षमापयंती चरतीति वापरिवृण
 तुनः सांसाहस्यते स्वात्तवचनभेषज्यानिमानस्त्वंपुत्रेषु चपेत्रेषु
 चरीरिषस्तोके तुद्यतेस्तनयंतनोतेरिगिरिपिरुद्रुच्यते तस्यैषामि
 वति॥७॥जराबोधतद्विविधिविशेषविशेषज्ञेयाय॥स्तोमः॥१२

आयुदशीकं॥जरास्तुतिर्जरतेःस्तुतिकर्मसांस्तोबोधतग्राबोधयितरिति
 वातद्विविधितत्कुरुमनुष्यस्यमनुष्यस्ययजनायस्तोमःस्तोमःस्तोमः
 यमिंद्रश्रां ददातीति वैरां ददातीति वैरां दधातीति वैरां ददायतइति वैरां द
 रयतइति वै दवेदवतिती वैदोरमतइति वै दधे भूतानीति वातद्यदेनमाणः
 स्मैधंस्तदिदं स्पृष्टुमिति त्रिंशायतइदं करणादित्याग्रायसां इदं
 दत्तं तादित्यौपमन्यव इदं ते वातुवय कर्मसां इदं रंतां दारयितावा द्वाव
 यितावा दारयिताचयज्यनां तस्यैषाभवति॥८॥अदं रंतां दारयितावा द्वाव
 विरवानि त्वमसां वाव बद्धधानां जराभ्यां धाम्नां तमिंद्रुपवतं विद्य

३९ दः सृजो विधाया अवदानं वं रुन् ॥ अद्यणु त्समु त्सु त्सरणादो त्स
 दनादो त्सु दनादो न तै व व्यस्ते जो स्य रवानि चै मदा वान रास्विते रता
 न्माध्यमिकां त्सस्याया न्बावध्यमानानरम्या रम्यातिः संयमनक म्
 विसर्जनकर्मणि महान्तमिदं पर्वतमेधं यद्य वृत्तौ व्यस्ते जो स्य धारा
 अवहनेन दानवदानकर्मणा तै स्यैषा परा भवति ॥ ९ ॥ यो जात एव
 प्रथमो मनस्वान् देवो देवा क्रतुना पर्य भवत् ॥ यस्य शुष्मा द्रो दसी
 अभ्यसेतान् नृभ्यास्य मक्ता स जना स इन्द्रः ॥ यो जायमान एव प्रथ

३९।

७३ मोमनस्य दिवो देवा क्रतुना कर्मणा पर्य भवत्य ॥ १० ॥ सूर्य रक्षो दस्य क्रा
 मदिति वायस्य बलाद्या वा पृथिव्या वप्य बिभीतां नृभ्यास्य मक्ता स जना स
 मरुत्वेन स जना स इन्द्रः सृष्टे दृष्टार्थस्य प्रीतिर्भवत् ॥ ११ ॥ यो जायमान एव प्रथ
 मो न्यस्तु पुराद्यन्त विपरीतस्यै तर्पयिता जन्यः परो जे तावा जनुयि
 तावा प्राजयिता वा रसानां तै स्यैषा भवति ॥ १० ॥ विदुश्चान्दं स्तुतं रुति
 रक्षसो विश्वं बिभाय भुवनं महावधात् ॥ ११ ॥ तानागा ईषते रघुर्वावतो य
 स जन्मस्तनयुर्नृति दुष्टतः ॥ विरुंति रक्षास्त्रिं हन्ति च रक्षां सि सर्वाणि
 चास्माद्भूतो निबिभ्यति महाबधान् ॥ १२ ॥ नृभ्यास्य मक्ता स जना स इन्द्रः ॥ यो जायमान एव प्रथ

निर

तः पलायते त्रैलोक्यकर्मवतो यस्य सर्वान्यस्तनयं न हंति दुःखं तः पापकृतो
 बहति बहति पातावापालयितावातस्यैषा भवति ॥ ११ ॥ अत्रापि न
 मधुपर्गपत्रपत्रमस्य भदीनवदनिक्षिप्यंतं ॥ निष्कृष्टं भारचमस्य न
 वृक्षादुत्पत्तिर्विद्वेदाविकृत्य ॥ अत्रानवतामेघेनापि न मधुप
 र्गपत्रपत्रमस्य भदीनवदके निवसंतं निजहारतश्चमसमिव र
 क्षाच्चमसः कस्माच्चमसस्मिन्निति बहस्पतिर्विद्वेदाविकृत्य
 ब्रह्मणस्पतिर्ब्रह्मणः पातावापालयितावातस्यैषा भवति ॥ १२ ॥ अत्रा
 स्यमवतत्र ह्यदास्पतिर्मधुधारमभिषमो जसात्तदात् ॥ तमेव विज्येप ॥ १३ ॥

पितृस्वधैत्रौ बहुसाकंसिसेनुरुत्समुद्रिदां ॥ अत्रानवंतमास्यंदनवंतमवा
 तितं ब्रह्मणस्पतिर्मधुधारमभिषमो जसात्तदात्तमेव सवे
 पितंतिरत्रमयः सूर्येन्द्रो ब्रह्मणं स हसि चंत्सत्समुद्रिदामुदकवतं ॥ १३ ॥
 क्षेत्रस्यपतिः क्षेत्रं क्षिप्यते निर्वासकर्मणास्तस्य पातावापालयितावात
 स्यैषा भवति ॥ १४ ॥ क्षेत्रस्यपतिना वयं हितेनेव जयामसि ॥ गामश्वं
 पोषयित्वा स नो मृलाती ददौ ॥ क्षेत्रस्यपतिना वयं सुहितेनेव जया
 मो गामश्वं पूष्टं पोषयित्वा हरेत्ति स नो मृलाती ददौ बलेन बाधनेन
 वामृलति द्वां न कर्मातस्यैषा परा भवति ॥ १५ ॥ क्षेत्रस्यपतेर्मधुमंतं

मूर्ध्नि धेनु विवपयोऽस्मासु धुश्च ॥ मधुश्च तं घृतमिव सुपुष्टमृत
 स्येन पतयो मल्लयंतु ॥ धेनुस्थपते मधुमंतं मूर्ध्नि धेनु विवपयोऽस्मासु
 धुश्चेति मधुश्च तं घृतमिवोदकं सुपुष्टं मृतस्य नः पातारो वापालयि
 तारो वा मल्लयंतु मल्लयति रुपदया कर्माधिजा कर्मावा तद्यत्समान्या
 मर्चिः समाना भिव्याहारं भवति तज्जामि भवतीत्येकं मधुमंतं मधुश्च
 तमिति यथा यदेव समाने पादे समाना भिव्याहारं भवति तज्जामि भ
 वतीत्यपरं हिरण्यरूपः सहिरण्यसंघगितियथा यथा कथा च विशेषेण
 जामि भवतीत्यपरं मंडूकाऽइवोदकं मंडूका उदकादिबेति यथा ॥ वास्तो ४९

ध्यति वास्तुर्वसते निवासं कर्णे ॥ स्तस्थपातावापालयिता वा तस्यैवाभ
 वति ॥ १६६ ॥ अमी वहा वास्तो ध्यते विष्वाकृच्छपाण्या विशान् ॥ सखा सुवे
 व एधिनः ॥ अभ्यमन हा वास्तो ध्यते सर्वाणि कृष्पाण्या विशान् ॥ सु
 सुखे भवन्ति सुखेनाम शिष्यते वकारेनाम करणे तस्मात्तरोप
 लिंगं विभाषितं गुणाः ॥ शिवमिह्यप्यस्य भवति यद्वा द्रुपं कामयते तत्त
 देवता भवति ॥ द्रुपं द्रुपं मधवा बो भवतीति सपिनिगममो भवति वाचस्पति
 वाचिः पातावापालयिता वा तस्यैवाभवति ॥ १७१ ॥ पुरहि वाचस्पते देवेन मन
 सा सह ॥ वसो ध्यते निरामय मध्ये वतन्यं ॥ मम ॥ इति सानिगदव्याख्याता पुत्रिया

४२१ तन्नूनत्रा व्याख्यातस्तस्यैषा भवति ॥ १८ ॥ यो अनिधो दीदयद्वय
 तयं विप्रोऽस्मिन्नेऽध्वरेषु ॥ अपा नृपा न्माधुमतीरपादाया निरिद्रो
 वारुधे वीयाय ॥ यो निधो दीदयदीप्यतेऽयं तरमप्रुयमेधा विनस्त
 वंति यज्ञेषु सोऽपा नृपा न्माधुमतीरपादेऽह्यजिणवायया निरिद्रो
 वद्वेते वीयायि वीरकर्मणो यमो यद्वतीतिस्तस्तस्यैषा भवति ॥ १९ ॥
 परेयि वासं प्रवतो मदीरनुबुध्यः पंथामनुपस्य शानं ॥ वैवस्वतसंगम
 नं जनानां यमं राजानं रुविषादुवस्य ॥ परेयि वासं प्रयागतवतं प्रवत
 उक्तो निवत इति सवति गतिकर्मबुध्यः पंथानमनुपस्य शानं ॥ ४२१

न वैवस्वतसंगमनं जनानां यमं राजानं रुविषादुवस्येति दुवस्यतीराधो
 कर्माग्निरपि यम उच्यते तमेताऋचोऽनु प्रवदति ॥ २० ॥ सनेवसृष्टा
 मंदध्यायस्तुभेदिद्युल्लेषप्रतीका ॥ यमो ह जातो यमो जनिष्वं जारः क
 नीनां पतिर्जनीनां ॥ तं वञ्चराधावुपवसत्यास्तं नगावो न क्षेत इह ॥ इति
 धिपदाः सनेवसृष्टाभयं वा बलं वा दधात्यं सारिवदिद्युल्लेषप्रतीकाभि
 यप्रतीका बलप्रतीका यशः प्रतीका मरुप्रतीका दीप्तप्रतीका वा ॥ य
 मो ह जातेऽयमइदं यमसहसंगतः यमा विह रुमातरैः सुपिबे निमोभा
 वति यम इव जातो यमो जनिष्यमाणो जारः कनीनां हारयिता कन्या

१५३

नांपतिर्जनीनां पालयिता जायानां तस्य धानाहिय शसंयोगेन भवति ॥
 तृतीयो अग्निष्टेयतिरिंयपिनिगमो भवति तं व श्वराथाचरंस्यापश्वा
 दुयावसंसाचनिवसंसेष धादुयासंसायथागावामुवति तथा मु
 यामेधं सभ्यं भोगं मित्रः प्रमी ते स्त्राय ते स मिन्वाने डव तीति वामेदय
 तिवानस्येषा भवति ॥ २१ ॥ मित्रो जनान्यातयति बुवाणां मित्रो दाधार ए
 धिवीमुतथा ॥ मित्रः कृष्टीरनिमिषा मिचष्टे मित्राय रुव्यं घृतवज्जु होत ॥
 मित्रो जनानायातयति बुवाणां शरं कुर्वन् मित्र एव धारयति ध्रुवेवी
 च दिवं च मित्रः कृष्टीरनिमिषा भविष्यतीति रुष्टय इति मनुष्यनाम

४३१

गर्भे

कर्मवंतो भवन्ति विष्णु कष्टे ^{हा} वी मित्राग्रुव्यं घृतवज्जु होतेति व्याख्या
 तं जुहोति ॥ २२ ॥ कर्मिकः कमनो वा क्रमयोगावा सुखो वीतस्येषा भवति ॥
 २२ ॥ हिरण्यगर्भः समवर्त्तताग्रे भूतस्य जातः पतिरेक आसीत् ॥ सदा धा
 रयति ध्रुवेवी द्यामुते मां कस्मै देवाय रुविषा विधे मे ॥ हिरण्यगर्भो हिरण्यमयोग
 भो हिरण्यमयो स्येति वागर्भो गृभे र्गणात्तथैतिरत्यनर्थानिति वायदा हि स्त्रिगुणा
 न्यगृह्णाति गुणाश्चास्यागृह्णते ॥ अथागर्भो भवति समभवद्ग्रे भूतस्य जातः प
 तिरेकैव भवत्स धारयति ध्रुवेवी च दिवं च कस्मै देवाय रुविषा विधे मेति व्याख्या
 तं विधति दानं कस्मै सरस्यान्व्याख्या तं सस्येषा भवति ॥ २३ ॥ यते स रुस्व

उर्मयोमधुमं देष्टुं तः॥ तेषां भोविता भवन् ॥ इति सा निगद व्याख्याता ॥ ४४ ॥
 विश्वकर्मा सर्वस्य कार्ता तस्यैवा भवति ॥ ४५ ॥ विश्वकर्मा विमं नृ आदि हो या
 धाता विधाता परमो तस्य दृक् ॥ तेषां मिथुनिसामिषामदं चित्रासप्तऽश्वि
 नः परमं कर्म ॥ विश्वकर्मा विभूतमनो व्याप्ता धाता च विधाता च परमं
 संदर्शयन्तानां तेषां मिथुनानिवाकां तानिवाकां तानिवागता निवामता नि
 वानतानिवाऽदिः सह संमोदं ते यत्र तानि सप्तऽश्विणी निज्यातीषितं यः
 परमादि यैस्ता न्यतस्मिन्नेकं भवतीत्यधिदेवतमथाच्यात्मं विश्वकर्मा
 विभूतमनो व्याप्ता धाता च विधाता च परमं संदर्शयितेन्द्रियाणि ॥

षामिथुनानिवाकां तानिवाकां तानिवागता निवामता निवानतानिवाऽश्वेनसक्तं
 संमोदं ते यत्र तानि सप्तऽश्विणी निज्यातीषितं यः परमात्मा तान्येतस्मिन्
 नेकं भवतीत्यात्मगतिमाचरेत्तत्रेतिहासमाचक्षते विश्वकर्मा भौवनः स
 र्वमेधेसर्वाणि भूतानि ॥ ४६ ॥ अहंकारस्य आत्मानमप्यंततौ ॥ ४७ ॥ अहंकारं
 तदजिवादिन्येषां भवति यस्माद्विश्वाशुवनानि ॥ ४८ ॥ अहंकारं तस्यै
 तत्राभूयसे निर्वचनाय ॥ ४९ ॥ विश्वकर्मान् विषावावधानः स्वयं यज
 स्वष्टिर्विमुक्त्या ॥ ५० ॥ अहंकारं तस्यै तत्राभूयसे निर्वचनाय ॥ ५१ ॥
 विश्वकर्मान् विषावावधानः स्वयं यज स्वष्टिर्विमुक्त्या ॥ ५२ ॥

४५ मुह्यं त्वये अमि तो जनाः सपत्नीः हस्माकं मधवास्तु रिरस्तु प्रज्ञाता तु
 क्षुण्डस्त्वष्ट्रा व्याख्यातस्तीक्ष्णोतिक्षेक्षितिरुमथरं क्षेयं श्रोतेवति
 स्येषा भवति ॥ २७ ॥ समुष्वाजिनं देवज्जतं सदा वानं तरुतां रथानां ॥
 अदिष्टमे मिष्टतना जमा भुंक्षुस्तये ताक्ष्यमिहा ऊवेम ॥ ते च राम भव
 तं ज्जतिर्गतिः प्रीतिर्वा देवज्जतं देवगर्तं देवप्रीतं वा सहस्वं तं तारयितारं र
 थानां मरिष्टने मिष्टतना जितमा भुंक्षुस्तये ताक्ष्यमिह कृपेमे तिकम
 व्यं मध्यमा देवमवक्ष्यन्त स्येषा परा भवति ॥ २८ ॥ सद्यः श्विधः शव
 सापंच कृष्णीः सूर्यश्च ज्योतिषापस्तु तानं पसुस्तुसाः शतसा अस्थ

४५

रं हिर्नस्मा वरं ते युवति न शर्या ॥ सद्यो पिथः शवसा बलेन तनोत्यपः सूर्यश्च
 ज्योतिषोपंचमनुष्यजातानि सहस्रसानि नीडा तसानि न्यस्य सागति
 नस्मेना वा प्रयति प्रयुवती मिव शरमयी मिष्टं मयुर्मन्यत दीप्तिकर्मदाः
 को धकर्मणो वधकर्मणो वा मृत्युं यस्मादिष्वैस्तस्येषा भवति ॥ २९ ॥
 त्वयामन्यो सरथं मारुजं तौरुर्षमाणा सो धृषिता मरुत्वः ॥ तिमेषव आ
 युधासुं शिशाना अभिप्रयंतु नरोऽअग्निरूपाः ॥ त्वयामन्यो सरथं म
 रूक्षरुजं तौरुर्षमाणा सो धृषिता मरुत्वैः स्तिमेषव आयुधानि स विशिष्य
 माना अभिप्रयंतु नरोऽअग्निरूपाः अग्निकर्माणाः सन्न द्वाः कवचिनश्चिवा

४९ देवस्त्वष्टासविता विश्वरूपः पुषोषप्रजाः पुरुधा जजान । इमा च विश्वा भुवना
 न्यस्य मरुद्देवानामसुरत्वमेकं । देवस्त्वष्टासविता सर्वरूपः पोषति प्रजाम्
 सानुप्रदानेन बहुधा च माजुनयतीमानि च सर्वाणि भूतान्युदकान्यस्यम
 रुद्वास्मै देवानामसुरत्वमेकं प्रज्ञावत्त्वं वानवत्त्वं वापि वासुरिति प्रज्ञानाम्
 स्थस्य न रथाऽनस्ताञ्जामस्यमर्थं असुरत्वमादिलुप्तं वा तो वा तीतिसर्तस्त
 स्यैषा भवति ॥ ३४ ॥ वात आवातु भेषजं शंभुर्मयो भुनो हृदे ॥ प्रपाञ्च
 यं पितरिषत् ॥ वात आवातु नैबज्यानि शंभुर्मयो भुचनो हृदयाय प्र
 वक्ष्य च न आधुरग्निर्वारव्या तस्तस्यैषा भवति ॥ ३५ ॥ प्रतिसंचारुमधो ४७

रंगो पीयाय प्रहूयसे । मरुद्भिरग्न आगहि । अतंति चारुमधरं सोमपानाय प्र
 हूयसे सोमे मरुद्भिः सह गच्छेति कर्म न्यमध्यमा देवमवक्ष्यतस्यैषा भवति
 ॥ ३६ ॥ अमित्रा पूर्वपीतये सजामिसोम्यं मधु । मरुद्भिरग्न आगहि । अभि
 सजामित्रा पूर्वपीतये पूर्वपानाय सोम्यं मधु सोममयं सोमे मरुद्भिः सह
 गच्छेति ॥ ३७ ॥ विनोवेन तेऽकांतिकर्मरास्तस्यैषा भवति ॥ ३८ ॥ अयं वेन भवेद्य
 यत्संनिगर्भा ज्योतिर्जरामूरजसो विमाने । इममपांसंगमे सूर्यस्य शिरुं
 विप्रामति नीरिहंति ॥ अयं वेन भवेद्यत्संनिगर्भाः प्राष्टवतीगर्भा अपर
 तिवा ज्योतिर्जरयुज्योतिरस्य जरासुः स्थानीयं भवति जरा युजरयागर्भस्य ज

४८ रयायुय तदतिवैममयी च संगमने सूर्यस्य च शि श्रु मि व वि प्राम ति श्री रि
 ति लिहं ति स्तु त्वं ति व द्यं ति पु जयं ती ति वा शि श्रु श्रु स नी यो न व ति ति शि
 ते वा स्मा द्धन कर्मणा श्रि ले धो ग भो न व स सु नी ति र सु न य ति त स्ये
 वा भव ति ॥ ३४ ॥ अ सु नी ति म नो अ स्मा सु धा र य जी वा त व सु प्र ति रा न
 आयुः ॥ रा रं धि नः सूर्य स्य स द शि घृ ते न त्वं त न्वं व द्य य स्व ॥ अ सु नी ते म
 नो स्मा सु धा र य चि रं जी व ना य प्र व द्य य च न आ धू रं ध य च नः सूर्य स्य स
 द र्श ना य र ध्य ति र व श ग म ने पि द श्य ते ॥ मा र धा म धि ष ते सो म रा ज नि
 द्य पि नि ग मो भव ति घृ ते न त्वं त न्वं व द्य य स्व तौ व्या र व्या त स्त स्ये वा न

व ति ॥ ४० ॥ कृतस्य हि रुरुधः संति सु वी र्क तस्य धी ति र्द जि ना नि हं ति ॥
 कृतस्य श्लो को ब धि रा त त द्क णो बु धा नः सु च मा न आ योः ॥ कृतस्य हि
 रुरुधः संति सु वी र्क तस्य प्र ज्ञा व र्ज नी या नि हं ति कृतस्य श्लो को ब धि
 र स्या पि क णा वा त या ति ब धि रो ब द्धः श्रो त्रः क णो बो ध य न्दी प्य मा न श्र वा
 यो र य न स्य म नु ष्य स्य ज्यो ति षो वो द क स्य वै दु रिं धे रु न ते वा त स्ये वा श्र
 व ति ॥ ४१ ॥ अ त द्धे च यं भ व्या ये द वे ह व्यो न य श्च वा न्म न्म रे ज नि र श्च
 ह म न्म रे ज नि ॥ स्व यं सो अ स्म द्वा नि दो ब धै र जे त दु र्म तिं ॥ अ व श
 वे द्ध शं सो व त र म व श्चु द्मि व रु वे त ॥ अ व वी मि त द्ध वा ये द वे ह

५०

कः सुपर्णाः ससमुद्रमाविशेति स इदं विश्वं भुवनं विचष्टे । तं पाकेन मनसा पश्य
 मंति तस्तं मातारं लिखते । उरं लिखते मातरं ॥ एकः सुपर्णाः ससमुद्रमाविशेति स
 इमा नि सर्वाणि भूतान्यनिविष्टपति । तं पाकेन मनसा पश्य मंति त इदं
 ईदृशार्थस्य प्रीतिर्भवत्यारव्या न संयुक्ता । तं मातारं लिखते वागेषामाध्यमिकाः
 उमातरं रं लिखते पुरुषा बह्वुधारायै तैस्तस्यैषा भवति ॥ ४६ ॥ समस्मिन् जाय
 मानऽआसतु गता उते मवर्द्धनद्यः स्वर्गर्त्ताः ॥ मरुयत्नो पुरुषो रणायाव
 र्द्धयं दस्युरुह्याये देवाः ॥ समासतास्मि जायमाने नो गमनो दापो देवपत्न्या
 वाऽपि चैनमवर्द्धयन्नद्यः स्वर्गर्त्ताः स्वयं गमिन्यो मरुते च यच्चापु रुरुवोरणायाव ॥ ५०

रमणीयाय सांग्रामायाऽवर्द्धयं दस्युरुह्याय च देवा देवाः ॥ ४७ ॥ अथातो मध्य
 स्थानं वायवायस्य सस्त्राणां सोनीचीनं बारं तमृद्धिमारुद्राय याते दिद्युः
 बोधस्य दृष्ट्यो जातौ विश्वान् भूतान् पि नक्षत्रमास्यमवर्तं क्षेत्रस्य च वर्तं
 त्रस्य पतिनां क्षेत्रस्य पतेर्मा बलापुनरुह्योऽनिधमः परेष्विवा सैनेव स्व
 र्णमित्रो जना निरुण्य गर्भो यै ते सरस्वो विश्वकर्मा सर्वस्य कर्त्ता विश्वकर्मा
 विमनो विश्वमर्म्ह विषात्यमृषु सद्यश्चित्ययामन्यो आदधिकाः सवितदि
 रायस्तुष्टौ देवस्त्वष्टा वात आवातु प्रतियम निष्ठावेनो वेन ते रयैवेनो सुनीते
 ऋतस्य हि प्रतद्वे चैयं प्रजापते जामुक्थैर्मानो हिरैकः सुपर्णाः समस्मिन्

सिपुनरिति नारात्रां सानभिप्रेत्य पूर्वपक्षपरपक्षाविति वा वायुः सोमस्य रक्षितं वायु
 मस्य रक्षितं मासं साहचर्यादिसंहरणादसमानां संवत्सराणां मास आकृतिः सो
 मासपविशेषैरपि धिभ्यं द्रमावांचंद्रमाश्चायं द्रतिमिचंद्रो माता चंद्रो मानस्यति
 वाचंद्रं दंतः कांतिकर्मसां भवति चारुद्रमतिचंद्रो पूर्वचा
 रुरुचेर्विपरिभस्य तस्यैषा भवति ॥ ५॥ नवान्नो नवति जायमानो द्वाकेतुरुष
 सामेयगं ॥ भागदेवभ्यो विदधायायं न चंद्रमां स्तिरते दीर्घमायुः ॥ नवान्नो नव
 ति जायमान इति पूर्वपक्षादिमभिप्रेत्यां द्वाकेतुरुष सामेयग्रमिह परपक्षात्
 मभिप्रेत्यां दिसै देवतो द्वितीयः पादइत्येकै नमगं देवभ्यो विदधायायं न चंद्रमा

से ज्यामभिप्रेत्यं प्रवक्ष्यते चंद्रमा दीर्घमायुर्मयुर्मरयतीति सतो मृतं च्यावयतीति
 वांशतबलाक्षोमौक्त्यस्तस्यैषा भवति ॥ ६॥ परं मृत्यो जनुपुरे हि पंधायं स्तेस्य
 इतरि देवयानात् ॥ ७॥ भूतभूतभूतं तैबवीमिमानः प्रजां रिरिषो मोतवीरान् ॥
 परं मृत्यो ध्रुवं मृत्यो ध्रुवपरे हि मृत्यो कथितं तेन मृत्यो मृतं च्यावयते भवति मृत्यो
 मदेवामुदेवातेषामेषा भवति ॥ ७॥ लेषमिथासुमरं रां शिमावतो रिंदाविह
 सुतपावामुरुष्यति ॥ यामस्य यप्रति धीयमानं मिह शानो रस्तुरसुनमुरु
 ष्यथै ॥ इति सानिगदव्याख्यातं विज्ञानरो व्याख्यातं स्तस्यैषा भवति ॥ ८॥
 प्रवोमुहमंदमानायां ध्रुसोर्चा विज्ञानराय विज्ञाभुवे ॥ इन्द्रस्य यस्य सुमस्व

१३ सहोमहि अत्रोन्म्यां चरोद सी स पृथ तः ॥ आर्चतयुंस्तुतिं मह तं ध सोमस्य
 दत्रे मंदमानाय मोदमानाय स्तुयमानाय द्राव्याय मानायेति वी विश्वानराध
 सर्वं विष्णु तायेन्द्रस्य यस्य प्रीतौ सुमं द्वे लं महश्च अवणी यं यशो न्म्यां च
 बलं न्मनेतं घावाष्टधियौ वः परिचरत इति कमन्यं मध्यमादेव मवश्यं
 तस्यैषा परा भवति ॥ १८ ॥ उदुज्योतिरमृतं विश्वं जग्यं विश्वानरः स विता
 शिदे वो अश्रेतः । उदं प्रियज्योतिरमृतं सर्वं जग्यं विश्वानरः स विता देव इति
 धाता ते प्रवृत्तं जीविकामनुमसवंस्य विधाता तस्यैषा भवति ॥ १९ ॥
 धाता ददातु ददातु ददातु जीवातु मर्शितां वयं देवस्य धीमहि सुम

५३

तिस्र्यधर्मणः ॥ धाता ददातु ददातु तव ते प्रवृत्तं जीविकामनुपक्षीया वयं देव
 स्य धीमहि सुमरि कल्पाणि मितिस्र्यधर्मणो विधाता धात्रा व्यावृत्तस्त
 स्यैष निपातो नवति ब्रह्मदेवतायाम् चि ॥ १९१ ॥ सोमस्य राशो वसरास्युध
 मणि ब्रह्मस्य तरुमस्या उग्रमणि । तव ह मधमधवस्तु यस्ततो धाता विधा
 तः कलत्राः ॥ अथ क्षयः । इत्येतो निदेवता प्रिरभिप्रस्तः सोमकलत्रानभ
 क्षयमिति कलत्राः कस्मात्कलत्रा अस्मिन् रतेमात्राः कलिश्च कलत्रा अथ वि
 रतेर्विकीर्णमात्राः ॥ १९२ ॥ अथातो मध्यस्थानादेव गारां स्तेषां मरुतः प्रथ
 मागामिनो भवंति मरुतो मितरा विरोवाः । मितरो चिनोवा महद्वन्तंति वतिषामे

बा भवति ॥१३॥ आविद्युन्मद्भिर्मरुतस्चकैरथेभिर्घातक्रष्टिमद्भिरञ्चपदौः ॥
 आवर्षिष्ठयानश्चावयानपततासुमाया ॥ विद्युन्मद्भिर्मरुतःस्चकैःस्वचने
 रिति वास्वचने रिति वास्वचिर्भिरिति वांरथैराघातक्रष्टिमद्भिरञ्चपदौः
 पतनैर्वर्षिष्ठेन च नो नैनं वयश्वापततसुमयाः कल्याणकमोदो वा कल्या
 णप्रज्ञा वा रुद्रा व्याख्यातास्तेषामेषा भवति ॥१४॥ आरुचास इद्वर्ततः सु
 जोषसो हिरण्यरथाः सुविताय गंतन ॥ इयं वां अत्यतिरुयते मतिस्तुल्य
 जेन दिव उत्सा उदन्यव ॥ आगच्छत रुद्रा रद्रया सह जोषदाः सुविताय कर्म
 दाः इयं वो स्मदपि जति कामयते मतिस्तुल्य जइ वदिव उत्सा उदन्यव रद्र

कृच्छयेते रुदन्य रुदन्यते र्जः नव उरुभांतीति वल्लेन भांतीति वात्तान भवंतीति वा
 तेषामेषा भवति ॥१५॥ विष्ठाशमीतराति ल्येन वाद्यतो मत्तासः संतो अमृत
 त्वमान भुङ्क्षुः सोधन्वना क्रभुः सुरचक्षोः संवत्सरे समष्ट्यं तधीतिभिः ॥
 मेः कल्याणकमोति क्षिप्रत्वेन वोल्कुरौ धाविनो वा मत्तासः संतो अमृतत्वमान
 शिरे सोधन्वना क्रभुः सुरख्याना वा स्तूरप्रज्ञा वा संवत्सरे समष्ट्यं
 तधीतिभिः कर्मभिर्ऋषुर्विष्वावा जशति सुधन्वन आंगिरसस्य त्रयः
 पुत्रा बभूवुस्तेषां प्रथमोत्तमाभ्यां बहुवन्निगमा भवन्ति नमध्यमेन तद्वत्
 दधोश्च बहुवचनेन च मसस्य च संस्तवनेन निदशतया पुस्तकानि

५५

वंसादिब्रह्मधर्मोऽप्यभवत्तु अगोह्यस्यैव संस्तना गृहे तद्द्वेदमभवत्
 नानुगच्छत् ॥ अगोह्य आदिसोऽग्रहनी बंस्तस्य घटस्थ पथारं धावत्तत्र
 भवत्तत्र तावदिह भवत्तत्रैवं गिरसो व्याख्यातास्तेषामेषा भवति ॥ १६ ॥
 विष्णुपासा इष्टमस्तैर्द्विभिरवपसः ॥ ते अंगिरसः सूनुवस्ते अग्रे परिभ
 शिरे ॥ बहुयुपा ऋषयस्ते गंगीरकर्मयोगा वागंभीरजं ज्ञावति गिरसः पुत्रं
 स्ते ज्ञेयं श्रद्धिज्जिरस्य जित् जन्मपितरो व्याख्यातास्तेषामेषा भवति ॥ १७ ॥
 उदीरतामवरुत्सरासु उन्मध्यमाः पितरः सोम्यासः ॥ असुं यश्च पुरं
 काक्रेत् ज्ञास्ते नो वंत्तु पितरो हवेषु ॥ उदीरतामवरुत् उदीरतामवरुत् ॥ ५५

५५

रतां मध्यमः पितरः सोम्याः सोमसंपादिनां स्ते सुं घे प्राणा मनीयुरवका अ
 नमित्राः सत्यज्ञावायज्ञज्ञावां तेन आगच्छतु पितरो ह्वानेषु माध्यमिको
 यमइत्याहुस्तस्मान्माध्यमिका न्पिह न्मन्यंते ॥ गिरसो व्याख्याताः पितरो
 व्याख्याता भगवो व्याख्याता अथवा रोगाः ॥ धनवंतश्च वंति श्वरतिकर्मात्
 अतिषेधस्तेषामेषा भवति ॥ १८ ॥ अंगिरसोनः पितरो नवावा अथवा रोगा
 भगवः सोम्यासः ॥ तेषां वयं सुमत्तौ यश्चिद्यानामपि चैव सोमनसस्यो म
 अंगिरसोनः पितरो नवावा तयो नवनीतगतयो रोगाः ॥ अथवा रोगा भगवः सोम्याः
 सोमसंपादिनां स्तेषां वयं सुमत्तौ कल्याणायामतौ यश्चिद्यानामपि चैव सोम

४ साधारणा ग

५६ देवदं नये भाजतु वति वा कल्या रो मनसि स्या मे ति माध्यमि को देवा रा श
 तिनै रुक्ताः पितरौ सारव्या नमथा पृषयस्तु पते ॥ १९ ॥ स्तुष्ये स्पे ववक्ष
 थोऽज्योतिरषांसमुद्रस्येव महिमा गीरः ॥ वाते स्पे वज्रज्वेनान्येन
 स्तोमो वसिष्ठा अन्यै तवैवः ॥ इति भाष्य था आह्या आभो ते स्तेषामेव नि
 पातो भवेद्व्यामचि ॥ २० ॥ स्तुष्ये यं पुरुषं स मृध्वं मि न तं मा ह्यमा ह्या न ॥ म
 आदर्षते शवसां सदान् नृन्व साक्षते प्रतिमाना निभूरि ॥ स्तोतव्यं बहु रूपं
 मुरुभूतमीश्वर तमं मा सव्यमा सव्यानां मादरातिगः शवसा बलेन सप्त ५६
 शतं निति वा स सदानव निति वा प्रसाक्षते प्रतिमाना निबहु नि साक्षेति राप्रोति

कर्म ॥ २१ ॥ अथातो मध्यस्थानो न स्रियंस्तासामदितिः प्रथमा गामि भवस्य नी
 दिति व्याख्याता तस्या एषा भवति ॥ २२ ॥ दक्षस्य वादिते जन्म निब्रूते राजाना
 मित्रावरुणा विवाससि ॥ अतर्त्तपंथाः पुरुरथो अयमासु स होता विष्णु
 पेषु जन्मसु ॥ दक्षस्य वादिते जन्म निब्रूते कर्मयि राजानो मित्रावरुणौ
 परिचरसि विवासतिः परिचर्यायां हविष्यां ॥ २३ ॥ अविवासतीत्याशास्ते वा
 तर्त्तपंथा अत्यरमाणा पंथा बहुरथोऽयमादि सोरानि यच्छति ॥ त्रहो स
 ताससास्मेर दक्षयोरसान प्रिसन्नाम पंतिस सैन मृषयस्तुर्वति ती वा
 विषमरूपेषु जन्मसु कर्मसंख्येयादि सो दक्ष इत्यादुरादिसमं ध्ये चस्तु

५७ तौऽदितिर्द्वाधायाः अदितेर्द्वौ स जायत द्वाधादितिः परित्तिनचतत्कथमुपपद्ये
 तसमानजन्मानोऽप्यातामिद्युपिबाधवधमेतौतरतरजन्मानोऽप्यातामितीत
 रषट्कतीअग्निरप्यादितिरुच्यतेतस्येषाभवति॥२३॥यस्मैत्वंसुप्रविणोददाशो
 नागास्त्वमदितेसुर्वताता॥यंभेदेराशनेसाद्योदयोसिप्रजावताराधसात
 स्यामि॥यस्मैत्वंसुप्रविणोददास्यनागास्त्वमनपराधत्वमदितेसर्वासुकमे
 ततिष्ठा॥आहुःपूर्वाहमेनएतेःकिल्बिषंकिष्किर्दुःसुहृत्कर्मतोभयंकी
 तिमस्यभिनन्तीतिवीथंभेदेणशवसावलेनबोदयसिप्रजावताचराधसा
 धनेनतेवधमिहस्मामेतिसरमासरणात्तस्याएषाभवति॥२४॥किमिच्छं ५७

ग तासुरमाप्रेरमानदुरेत्यधाजगुरिःपराचैः॥कास्मेदितिःकापरितकथ्यसीत्क
 थंरसायाअतदुःपयासि॥किमिच्छंतीसरमेदंजाप्रेरित्यधाजगुरिर्ज
 म्यतेऽपराचनैरचितःकातेस्माह्यथदितिरासीत्किंप्रैतकनपरितकथ्य
 रात्रिःपरितर्णातकप्रतकेस्तुष्टनामैतकतइतिसतःकथंरसायाअत
 रःपर्यंसीतिरसानादीरसतेःशब्दकर्मराहकथंरसान्निताच्युदकानीति
 वदिवहुनांदिताप्रहितापशिभिरसुरैःसम्बद्धरसाख्यानसरस्वतीव्याख्या
 तातस्याएषाभवति॥२५॥पावकानुरस्वतीवाजैभिर्वाजिनीवती॥होशंव
 षुधिप्रावसु॥पावकानःसरस्वत्यनैरन्नवतीथंशंवहुधिप्रावसुःकमेव

५८ सुस्तस्यारणोपराभवति ॥ २६ ॥ अहो अर्पाः सरस्वती प्रचेतयति केतुना ॥
 धियो विश्वा विभुजति ॥ महदराः सरस्वती प्रचेतयति प्रज्ञापयति केतुना
 कर्मणा प्रज्ञया वैमोनि च सर्वाणि प्रज्ञानान्यभिविराजति वागधेयुर्वि
 धीयते तस्मान्माध्यमिकां चर्चमन्यते वागव्याख्यातस्सारणाभवति
 ॥ २७ ॥ यद्वा वदं स विचेतुना निराष्ट्रं देवानां निषसाद मंत्रा ॥ चतस्र ऊर्जा
 दुदुहपयांसि कश्चिदस्याः परमं जगाम ॥ यद्वा वदं स विचेतुना न्यविज्ञा
 तानि निराष्ट्रं देवानां निषसाद मंत्रा मदनो च तस्यो नुदिशत ऊर्जो दुदुहपयांसि
 कश्चिदस्याः परमं जगामेति यस्य धिवी गच्छतीति बोध्यादियरत्रमयो हरंतीति ५८

परा वा तस्यारणाभवति ॥ २८ ॥ देवीं वाचं मज्जनयंत देवास्तां विश्वं च पाः पुरावो
 वदंति ॥ सानो भिक्षुर्मज्जुहना धेनुवागस्यो नुपसृष्टं तैत्तिरीयं वाचं
 मज्जनयंत देवास्तां स वदंति ॥ यत्तु वाचं च श्रुत्वा च वाचं च
 ना सानो मदं च न चरसंचदं दानां धेनुवागस्यो नुपसृष्टं तैत्तिरीयं
 केति देवपत्न्या विविति नैरुक्ता योषामास्या विति याज्ञिके यमपूर्वोचोरा
 मासी सानुमतिर्यो तरासारा केति विज्ञायते नुमतिरनुमनं नो च स्यार
 णाभवति ॥ २९ ॥ अन्विदं नुमते चं मन्यां सैराचनं स्तुधा क्रत्येष्टं ध्यायं हि नु
 प्रणो अर्थांति तारिष ॥ अनुमन्य स्तानुमनं तत्त्वं सुखं च नः कुर्वन् च नो

पसायधेले प्रवर्धयचन आयेराकाराते दानकर्मणास्तस्यारषाभवति ॥ ३० ॥
 राकामहं सुखे वां सुष्टुती कुर्वे प्रजापते नः सुखा वां धत्तु मे नः ॥ सीव्यल्पः
 सूत्राद्धिघमानमादरातुवीरं शतद्वयमुक्य ॥ राकामहं सुखा न सुष्टु
 साकेयं शरणं तु मः सुभावा बोधलात्मानो सीव्यल्पः प्रजननकसे सुखा
 द्विघमानपीसूची सीव्यते ददातुवीरं शतद्वयमुक्य ॥ राकामहं सुखा न सुष्टु
 सीव्यल्पः प्रजननकसे सुखा न सुष्टु
 सासिनीवाल्मीक्योत्तरसाकुहरितिविज्ञायते सिनीवाल्मीक्यसिन्मन्त्रं भवति सि
 नातिभूतानिवाल्मीक्योत्तरसाकुहरितिविज्ञायते सिनीवाल्मीक्यसिन्मन्त्रं भवति सि

वाङ्मन्त्रमाः सेवितयोभवतीति वा तस्यारषाभवति ॥ ३१ ॥ सिनीवाल्मीक्ये
 के प्रादेवान्मसिस्वसा ॥ जुषस्व हव्यमाहुं तं प्रजापते विदिदिष्टिनः ॥ सिने
 वाल्मीक्ये जघने सुकः स्थापतेः संधातः एतुके रास्तुके एतुस्तुके वा
 ल्यदेवानामसिस्वसास्वसा सुखसास्वसा सुखसास्वसा सुखसास्वसा सुखसास्वसा
 देविदिरानः कुहं हवते ॥ काष्ठदितिवीक्ष्यता हवत इति वाक्काष्ठं तं हविर्जु
 हातीति वा तस्यारषाभवति ॥ ३२ ॥ कुहं मुहं सुष्टुतं विष्णुमापे समुस्मि
 न्यज्ञे सुहवं जोहवीमि ॥ सानो ददातु भवतां पितृणां तस्येति देवि हविषा
 निधेम ॥ सुहवं सुष्टुतं विदितं कर्मात्मा मस्मिन् न्यज्ञे सुहवं वा नामाक्ये सानो

२० ददातु भव सांपिहसां पित्र्यं धनमिति वा पित्र्यं यत्राति वा तस्यैतदे विहवि
 षाविधेमेति व्याख्या तयमी व्याख्या तातस्या एषा भवति ॥ ३३ ॥ अन्यम्
 पुत्रं यम्पुन्यं पुत्रं परिष्वजाते लिबुजेवरक्षे ॥ तस्यैवात्वं मन इच्छासुवाते
 वा धारुणुषं सुविदं सुभंदां ॥ अन्यमेव लिखं यम्यन्यस्ती परिष्वक्ष्यते लि
 बुजेवरक्षे तस्यैवात्वं मन इच्छासुवाते वा ॥ धानेन कुरुष्व संविदं सुभंदां
 कल्याणा भयां यमीयमं चकमे तां जस्या च चक्षे इत्याख्या ॥ ३४ ॥ एवंशी
 व्याख्या तातस्या एषा भवति ॥ ३५ ॥ विद्युन्नयापत्तं बीद विद्योद्भूतं तीप्ति
 प्याकाम्यानि ॥ जनिष्टो अपोनयेः सुजातः प्रोवत्रा ॥ तिरतदीधमायुः ॥ ६०

विद्युदिवयापत्तं सद्यो तत इरं तीमेव प्याकाम्या न्युदकान्यं तरिक्षं लोक
 स्ययदहनं मयं जायेतां श्रोध्यपरतिन्योमनुष्यो नृभ्यो हितो मरा
 पत्यमिति वा सुजातः सुजाततरोऽथोर्वशीयवक्ष्यते दीधमायुः एधि
 वी व्याख्या तातस्या एषा भवति ॥ ३६ ॥ बलिस्थापवतानां स्विदं वै प्रधि
 एधिवि ॥ यथा नृमिप्रवत्यतिमहा जिनेषि महिनि ॥ सत्यं पवतानां
 मेघानां विदं नं छेदं नं नेदं नं बलममुत्र धाराय सि एधिवि प्रजिन्यसि
 या नृमिप्रवरावति मरुत्वेन मरुती युदकवती तिवेदाणीयस्य पत्नी त
 स्या एषा भवति ॥ ३७ ॥ इन्द्राणीमासु नारीषु सुभगा मरुमं भवं ॥ नृहस्या

अथ च न जलसामुद्र तपति विविचस्मादिं कुतः तैरधा इं द्राणि मासु नारीषु सु
 भगामहमश्वा वनस्य स्मा अ परामपिसमा जरया मि प्रैते पतिः सर्व
 स्मा चरं ज उ त इ स्त नित क म स्त स्या एषा परा भवति ॥ ३८ ॥ नारु मिं द्राणि
 शरणं सख्यु र्वाकपे चरते ॥ ए स्ये दमर्था रुविः प्रियदेवे पु गच्छति विविचस्मा
 दिं कुतः ॥ नारु मिं द्राणि रमसख्यु र्वाकपे चरते ज स्ये दमर्था रुविः
 सुश्रुतमदिः संस्कृतमिति वा जियं दे वे पु निगच्छति सर्वस्माद्ये उ त र
 स्तमे तद्मो गौरी रोचते ज्वलति कर्मणो ज्यमपी तरो गौ रो वण रितस्मादे
 वेष शस्यो भवति तस्मा एषा भवति ॥ ३९ ॥ गौरी मि माय सलिलानि तक्षु ६९

यकपदी द्विपदी सत्तुष्यदी ॥ अष्टापदी नवपदी बभ्रुषी सहस्राक्षरा परमे
 व्योमन् ॥ गौरी नि मि माय सलिलानि तक्षती कुर्वत्येकपदी मध्यमेन द्विप
 दी मध्यमेन च त्रिपदी चतुष्यदी दिग्भि रष्टापदी दिग्भि र्द्वावांतरदिग्भि र्द्वा
 नवपदी दिग्भि र्द्वावांतरदिग्भि र्द्वादिसेन च सहस्राक्षरा बभ्रुदका परमेव्य
 वने तस्या एषा परा भवति ॥ ४० ॥ तस्याः समुद्रा अधिवि क्षरं तितेन जीव
 ति प्रदिशु श्रुतं सः ॥ ततः क्षरत्यक्षरं तद्वि श्वमुपजीवति ॥ तस्याः समुद्रा
 अधिवि क्षरं ति वर्षति मेघास्तेन जीव ति दिगाश्रयाणि भूतानि ततः क्षरत्यक्ष
 रमुदकं तत्सर्वाणि भूता सुपजीवन्ति गो व्याख्यात तस्या एषा भवति ॥ ४१ ॥

५० गौरमीमिदनुवृत्त्यंमिषं तं मृधानं हिङ् रूपां न्यातवाउ। स्तुकासां धर्ममनिवा
 वशानामिमातिमायुष्यतेपयोनिः॥ गौरन्वमीमिदत्संनिमिषं तंमनिमि
 षं तमादिसामितिवा मृधानमस्याभिहिङ्करोन्मननायस्तुकासां सरसां ध
 मंहरांमनिवावशानामिमातिमायुष्यतेपयोनिः मायुमिवादिसा
 मितिवा वागेषामाध्यमिकाधर्मधुगितियाशिकाधेनुधयतेवाधिनो
 तेवा तस्या एषा भवति॥ ४२॥ उपक्षये सुदुर्घा धेनुमेतां सुदुस्तो
 धुगुतदो रुदेनां॥ श्रेष्ठं सर्वसंवितासां विषत्रो ज्ञो धर्मस्तदुषु
 वाचं॥ उपक्षये सुदो रुनां धेनुमेतं विद्याया रुस्तो गोरधुगपि न्वदो ध्ये

नां श्रेष्ठं सर्वसंवितासुनेतुन इत्यैष हि श्रेष्ठः सर्वेषां सवानां यदुक्तं यदु
 पयोपजुष्यदिमीक्षो धर्मस्तं सुपत्नीमिवागेषामाध्यमिकाधर्मधु
 गितियाशिकाधेनुधयतेवाधिनो तेवा तस्या एषा भवति॥
 ४३॥ सुयवसा प्रागवती हि सुया अथो वृषं भावितस्याम॥ अक्षिरसा
 मध्ये विभ्रदानीं पिबं शुद्धमुदकमाचरंती॥ सुयवसादिनी जेवे गेती
 हि भवती धेदानीं भागवतः स्याम॥ अक्षिरसामध्ये सर्वदा पिब च शुद्धमुद
 कमाचरंती तस्या एषा परा भवति॥ ४४॥ हिङ्करोवती वसुपत्नी वसुनां वृत्स
 मिच्छती मनसा भ्यागात्॥ दुर्गमं शिवं भ्यापयति॥ अक्षिरसावती मरुतसो

नि ३०
 ६३ नो गाय ॥ इति सा निगद व्याख्या ता प ध्या स्व स्ति ॥ पं ध्या अंतरिक्षं तन्निवासं
 तस्यारषा भवति ॥ ४५ ॥ स्व स्ति रि द्वि प्रपं ध्ये श्वे श्वे रे कृण स्व स्य नि या वा
 भवेति ॥ साना अमासा अरसा नि पालु स्वा द्वा रा भव लु दे व गो पा ॥ स्व स्ति
 र्देहि प्रपं ध्ये श्वे श्वे रि स्या स्व ली धन व स र्वा ति या व स्त नि व न नी या नि र सा
 नो मा ग रे हे सा नि र म दा सा नि भि ने पा लु स्वा वे द्वा रा भव लु दे व गो पा दि वान्
 पा य चिं दे वार नां गो पा यं चि ति वे षा व्या र या ता त स्यार षा भव ति ॥ ४६ ॥
 अपोषा अनसः सरत्सं पिष्टा हं विष्णुषी ॥ नियत्सीं शिशुं थ दृषां
 अपासां दुषां अनसः संपिष्टान् नो धो विष्णुषी नि वायुर नि त र पि वो ॥ ६ ॥

पमार्थे स्याद न स इव वा कटा दिवा ज नः श कट मान धम स्मिं श्वी वरं म नि ते र्ग स्या जी
 त न क म र्गो उ प जी वं ये न नो धो प्य न र त स्यो दे वं य नि रा त्रिं दृषां व वि ति म
 ध्य म स्त स्यार षा प रा भव ति ॥ ४७ ॥ ए त द्वा ज नः वा ये सु र्गं पि ष्ट वि पा त्र या ॥
 स सा र सीं प रा व तः ॥ ए त द्वा ज न उ आ रे त सु र्गं पि ष्ट मि त र दि व वि पा त्रि वि मु
 क्त पा त्रि स सा रो षाः प रा व तः ॥ ये रि त व तः प रा ग तां दे व ता व्या र या ता त स्यार षा
 भव ति ॥ ४८ ॥ अ भि न इ त्ना य थ स्य मा ता स्म न्दी जि र्ग व र्ग वि वा र रा तु ॥
 उ व र्ग वि वा र रु दि वा र्ग णा ना म्पु ण्वा ना प्र भृ थ स्या योः ॥ सि ष त्तु न ड क ज य
 स्य पु ष्टे ॥ अ भि र रा तु न इ त्ना य थ स्य मा ता स र्व स्य मा ता स्य द भि न दी नि

६५ नमः
 वृत्रीवागृणात्तुर्वत्रीवावृद्धिवामहृद्वागृणानां ॥ १५ ॥ पर्वो नाजभृथस्यप्र
 भृतस्थाघोरयनस्यमनुष्यस्यज्योतिषोवोदकस्यवोसिवता नोन्नस्यपुष्टेरा
 दसीरुद्रस्यपत्नी तस्यारषाभवति ॥ १६ ॥ रथंनुमासुतैर्वयंश्रवस्युमाह
 वामहे ॥ आयस्मिन्तस्तेसुरगानिबिभ्रतैतीसचामरुत्सुरोदसी ॥ रथं
 क्षिप्रमरुतैर्मद्यं वयंश्रवसां प्रमादयामहे आयस्मिन्तस्यसुरमराया
 न्युदकानिबिभ्रतीसचामरुद्रिः सहरोदसीरोदसी ॥ ५० ॥ क ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
 न्येनोव्याख्याता आदायस्यादिष्यसिममन्यतैयत्वादयनवोनवपरिम
 सेत्येषमिथाजबोमहउज्योतिर्धाताददातुसोमस्यराज्ञोथातामध्यदृष्ट

स्थानादेवगणांआविधुन्मद्रिरारुद्रास्तैर्विष्टीशमीविरूपासउदीरतामवरेगि
 रस्तोनःसूर्यस्येवस्तुवेयमथातोमध्यस्थानास्त्रियोदक्षस्यवायस्तेवीकिमिकी
 तीरावकानोमहोअतोपिद्राग्वदतीदेवीवाचमन्त्रिदनुमतैराकामहंसिनीबाली
 कुरूमहमन्यमृष्टवशीविद्युनंबळित्येद्राणीनाहमिद्राणिगौराधिमायतस्याः
 सतुद्रागौरमीमेउपकुर्येस्यवरसादिकुरुवतीस्वस्तिरेध्यपोषाएतदस्याश्र
 षिनइळारथउपवाशदा ॥ ५१ ॥ इतिनिरुक्तेएकादशोध्यायः ॥ ५१ ॥ ॥ ॥
 अथातोद्युत्थानादेवतास्तासामश्विनोपथमागागामिनोभवतीऽश्विनोय
 द्यश्रुवातसर्वैरसनान्याज्योतिषान्योऽश्वरश्चिनावित्यौरत्वाभस्तत्काव

जिनो ध्यावा एधिव्या विये कै हारात्रा विये कै रूपा चैदमसा विये कै रा
 जानो पुराच कृता विये तिहासिका स्तयोः काल उद्धम रत्ना लिका
 त्री भावस्यानु विष्टं नमनु तेमो भागो हिम ध्यमो ज्योति भाग आदि
 स्तयो रेषा भवति ॥१॥ वसा तिष्ठु स्म चरथो सि तौ पेत्वा विवा ॥ कु
 ददम ज्विना युर्वम भिद्वौ २० गच्छती ॥ इति सानिाद व्याख्याती
 सानिष्ठु स्म चरथो वसा तिथारा तयो वस तेस्मा इतरे तरा तयो वक्तवा व
 दते वा सि तौ पेत्वा विवा ॥ अपेत्या दृत्र हृषी सुरा तयो स्तयो ध्यमान काल
 योः समान कर्मताः ॥ सस्तु तप्राप्ते रसं स्तवे नैषा वै भवति वासा सोम्य ॥६५॥

उच्यते उषः पुत्रसावान्य इति तयो रेषा परा भवति ॥२॥ इह हं जाता समवा त्रीता
 मरुप सत्तन्या नाम निःस्वः ॥ जिह्रुर्वा मन्वः सुमरव स्पष्ट रिदि वो अयः सुभा
 पुत्र इह ॥ इह च रुच जातो सस्तु ये तेषां पिना लि ध्यमान या तन्ना नाम निःस्वः वै ज
 ह्रुर्वा मन्वः सुमरु तो बल स्ये रयिता म ध्यमो दिवो न्यः सुभगः पुत्र उद्धत आदित्ये स्त
 यो रेषा भवति ॥३॥ प्रातर् य जा वि बो धया ज्विना विहा गच्छती ॥ अस्य सोमस्य पीत
 ये ॥ प्रातर् यो गि नौ वि बो धया ॥ ज्विना विहा गच्छती मस्य सोमस्य पानाय तयो र
 षां परा भवति ॥४॥ प्रातर् य ज ध्यम ज्विना दिने तन साय मस्ति द्रव्या अजुष्ट
 उता यो अस्य घ जने विचावः पूर्वः पूर्वो यजे मानो वधीयात् ॥ प्रातर् य ज ध्यम

६६
 श्विनैः प्रहिता तनसायमस्ति देवे ज्या अ जुष्टमेतदप्यन्योऽस्म्यद्यजते विच
 वः पूर्वः पू वीयजमानो वली पा न्यन प्रित्तमस्तयोः कालः सः ये दिव्यपयंतस्त
 स्मिन्नन्यादेवता ३० प्यल उषा वष्टेः कौतिकर्मरा उच्छते रितरामाध्यमिका त
 स्या एषा प्रवृत्तिः ॥ ५॥ उषस्तच्चित्रमाभांशुस्मभ्यं वा जिनीवति ॥ येन तो कंचित
 नयं च धामहे ॥ उषस्तच्चित्रं चायनीयं मंहनीयं धनमाहाराऽस्यभ्यमन्नवतिथे
 नपुत्रांश्च पौत्रांश्च दधीमहि तस्या एषा परा भवति ॥ ६॥ एत उसा उषसः केतु
 मकृतसर्वे ० ईरजे सो भानुमं जते ॥ निष्कृण्वाना आयुधानीव धृष्टवृज
 तिगारा रूपा येति मातरः ॥ एतास्ता उषसः केतुमक्षतप्रज्ञानमिकस्या ६७

एवमजनाये बहवचनं स्यात्सर्वे द्वे तस्मिन् लोके स्मरं जते भानुना ॥ निष्कृण्वाना
 ना आयुधानीव धृष्टवृजः निरलेषसमिले तस्य स्थानं रमदिषां निष्कृतं जारिणी
 वेत्यपि निगमा भवति प्रतिसंतिगा बोधमना दसुषा रोचना न्यातरो भासो
 निर्मात्रः स्यात्स्यस्य पत्ये बोवा निस्सृष्ट कालमाल तस्या एषा भवति ॥
 ७॥ सुविभुर्कं शतमूलिं विश्वरूपं हि रायवर्षा सुवृत्तं सुवृत्तं ॥ आरारुस्स
 यो अमर्त्यस्य लोके स्यान्पये बहत्तुं कस्युष ॥ सुकाशीनं शत्रुमले स
 वरूपं मपि बोधमाथे स्यात्सुकिं शुक्रमिव शाला मि तित्ति किं शुक्रं रजि
 प्रकाशयति कर्मराः शाला मलिः सुशरो भवति शरवा चारुस्स ये अमर्त्य

६९

स्मलोकमुदकस्यसुरवपसेवरुतुंकुरुष्वसवितस्सूर्याजायसोमायराजोप्रजो
यतमेवेतिवज्रास्यपावृषाकपायीवृषाकपेःपुत्र्यैवनिष्ठृष्टकालतमा
तस्याएषाभवति॥८॥एषाकपायिरेवतिसुपुत्रादुसुसुषेःपुत्र्यैवतइदुका
राःप्रियंकाचिकुरंरुविर्विश्वस्मादिंदुत्तरः॥९॥एषाकपायिरेवतिसुपुत्रमध्य
मेनसुसुषेमाध्यमिकयावाःसुषासाधुसादिनीतिवासाधुसानिनीति
वास्वपसंतत्सनेतीतिवाप्राश्नातुतइदुकाएताभ्याध्यमकास्तस्या
पानुधरातुधतेर्द्विकर्मसातुधंस्तदकेनेतिवाप्रियंकुरुष्वसुरवाचयकर
हविःसुखकरहविःसर्वस्माद्यइदुत्तरस्तमेतद्वमआदिसंसारस्यःसारसातस्या

एषाभवति॥९॥अपागुरुन्मतामसैभ्यःकृत्वीसवरांमददुर्विवस्वते॥१०॥ता
श्विनावभरद्यतदासीदजंहादुदामिथुनासरण्यः॥अप्यग्रहमृतेतांम
त्यैभ्यःकृत्वीसवरांमददुर्विवस्वतैषाश्विनावभरद्यतदासीदजंहादो
मिथुनोसरण्यमध्यमचमाध्यमिकांचवाचमितिनैरुतायमंचयमीने
त्येतिहासिकोस्तत्रेतिहासमाचक्षतेत्वाष्टीसरण्यविवस्वतआदिह्याद्य
मौमिथुनौजनयांचकारसासवरांमन्याप्रतिनिधायोर्वेरूपंरुत्यप्रदु
द्वावसविवस्वानादिह्यआश्वमेवरूपंरुत्वातामनुसृत्यसंबध्वंरुततोश्वि
नौजशावतेसवरांमिनुस्तदप्रिवादिचन्यषर्गवति॥१०॥लेष्टादुहि

६८

त्रैवर्ग्यं तुं संशोतीतीदं विभुं न संमतीति ॥ यमस्य मातापयुह्यमाना मुहो जाया
 विवस्वतो न भ्रात्रा ॥ अथादुहितुर्वर्ग्यं करोतीतीदं विभुं न संमतीमानि च
 सर्वाणि भूतान्यपि स मागच्छेति यमस्य मातापयुह्यमाना मुहो जाया वि
 वस्वतो नाना शरीरादिसंस्थादिहोदधे तद्वर्धते ॥ ११ ॥ सविता व्याख्या
 तस्तस्य कालो घटाद्यैरपहततमस्कां कीरांश्चिभर्भवति तस्यैषा भवति ॥ १२ ॥
 विश्वरूपाणि प्रतिमुंचते कविः प्रासादं विद्वद्विपदे चतुष्यदे ॥ विना कर्मस्य
 स्वविता विदेह्ये नु प्रयायां मुणो विराजते ॥ सर्वाणि प्रज्ञानानि प्रतिमु
 चते मेधावी कविः क्रांतं रश्मिं भवति कवते वी प्रसुवति प्रद्विषा इति ६८

अचतुष्या इत्यर्थं विरच्य पुत्राक सविता नृणां यः प्रजायामन्ते षोडश
 राजस्य धोरामः सा वित्र इति पशुस्य माम्नाये विज्ञायते कस्मात्सामान्या
 दिस्योस्तात्तद्वेलायां तमे भवेत्यतस्मात्सामान्यादिद्यस्तादो माध
 स्तात्स्वद्वः कस्मात्सामान्यादिस्य निबिहान रामा मुपयां दामारमसा
 योपयते न य माये ह ह जातीये तस्मात्सामान्यात्क वक्तुः सा विद्व
 ज्ञेति पशुस्य माम्नाये विज्ञायते कस्मात्सामान्यादिति कात्तानुवाक्ये रि
 त्येक वक्तोः एवं शब्दानुकरा विचेरुतरं भगो व्याख्यातस्तस्य कालः प्रा
 गुत्सर्पणा तस्यैषा भवति ॥ १३ ॥ प्रातर्जितं भगसु गुरुव मवयपुत्रमादि

६८ त्रयोविधार्ता ॥ आर्जुन श्वेद्यं मन्यमानस्तुरश्विद्याय चिद्यं प्रगं प्रक्षीया
ह ॥ प्रतर्हितं भागमुत्रं कथं न वयं पुत्रमदिते प्राविधावरयितो सुर्वस्य
ध्रुवश्चिद्यं मन्यमान आह्व्यात्तु ईरिद्यस्तुरश्वितुरशतिप्रमनामस्तुरते
वाचरते वाचरयात्तुरातिप्रमनामस्तुरते वाचरते वाचरयात्तुरातिप्रमनामस्तुरते
इत्याहुं नुस्तु सो नदश्यते प्राज्ञे त्रमस्याक्षितानी निजुद्यानेति च
ब्राह्मणं जनं भूगो गच्छतीति वा जनं गच्छसा दित्युदयेन सूर्यः सते
वा सुवते वा स्यायते वा तस्यैषा भवति ॥ १५ ॥ उद्धु संजातवदसुं देवं न
ति केतवः ॥ इति विश्वाम्यस्तु ॥ उद्धुं लितं जातवदस्तरश्मयः केतवः सर्वे जा ॥ ६८

भूतानां दर्शनं नाप्यसूर्यमिति कमन्यमादिसादेवमवश्यं तस्यैषा परा भवति ॥
१५॥ चित्रदेवानां मुद्रादनीकं चक्षुःमित्रस्य वरुणा स्यान्नेः ॥ आश्राद्या
वाप्यधिवा अंतरिक्षं सूर्य आत्मा जगत्सुखं च ॥ चायनीयं देवानां
मुद्रा मदनं कुर्यान्मित्रस्य वरुणा स्यान्नेः ॥ दंपुरद्या वाप्यधिमोर्चा
तेरिक्षं च महत्त्वेन तेन सूर्य आत्मा जगत्सुखं च ॥ धय प्रश्न
पोषं पुष्यति तस्यैषा भवति तस्यैषा भवति ॥ १६॥ शुक्रं ते अन्यघ्नं तं ते
अन्यघ्नं पुष्यति तस्यैषा भवति तस्यैषा भवति ॥ विश्वाहिमाया अवसिस्व धावा भुधाते
पूषन्निहुरातिरस्तु ॥ शुक्रं ते अन्यघ्नं तं ते अन्यघ्नं तं ते अन्यघ्नं तं ते
ते अन्यघ्नं पुष्यति तस्यैषा भवति तस्यैषा भवति ॥ निषाणा न्यवस्यन्त

७०

वन्भाजनवर्ततिपुष्पनिहृदतिरस्तुतस्येवापरा भवति॥१७॥पृथस्येयःपरिप
तिवचस्याकामेनरुतोअभ्यानलर्क॥सनोरासहुरुधभ्वदाग्राधिपुंधिप
सीषधातिप्रपुषा॥पथस्यथोधिपतिवचनेनकामेनरुतोभ्यानलर्कमभ्या
पत्रोर्कमितिवासनोददातुचापनीयाग्राणिधनानिकर्मकर्मचनःजसाध
यतुंष्टुषेत्यथयद्विषितोभवतितद्विह्वुर्भवतिविह्वुर्विशतेवाद्यभ्रोतेवात
स्पेषाभवति॥१८॥इदंविह्वुर्विचक्रमेत्रेथानिदेधैपद॥समृन्मस्यपांसु
रे॥यदिइकिंचतद्विक्रमतेविह्वुस्त्रिधा निधतेपदत्रेधाभावायैष्टधियाम
तरिक्षेदिवीतिशाकहृणिःसमारोहोविह्वुपदेगयशिरसीसौराणाभः॥७०

मूलमस्यपांसुरप्यामनेनतरिक्षेपदन्नदश्यतैपिवोपमाथेस्यात्ममूलमस्यपा
सुल्लइवपदनदश्यतइतिपांसवःपादेःसूयतइतिवापन्नाःशोरतइतिवापस
नीयाभवतीतिवा॥१९॥विश्वानरोव्याख्यातस्तस्येषनिपातिभवत्येवाम्
चि॥२०॥विश्वानरस्यवस्यतिमनोनतस्यशवसः॥एवैश्वचर्षणीनामृती
कुवेरथानी॥विश्वानरस्यादिसस्याननतस्यशवसोमरुतोबलस्येवैश्व
कामोरयनैरवनेवीचर्षणीनामनुष्याणांमूल्याचपथारथानांमिंद्रमम
स्त्रिन्यजेद्व्यामिवरुणोव्याख्यातस्तस्येषाभवति॥२१॥येनापावक्रच
क्षसाभुरप्यंतजनींजनुं॥त्यंवरुणापत्रेसि॥भुर्रितिह्रिप्रनामभुरण्युः

७१ शकुनिश्चरिम धान नयति स्वस्थितो कस्यापि बोद्धुं तत्संपात्ता भुरगु
 रनेन पावकस्यानेन ॥ भुरगुयं तं जनां अनु ॥ खंवरुणपश्यसि ॥ तत्तैव यस्तु
 मइति वाक्यशेषोऽपि बोत्तरस्यां ॥ २२ ॥ येनापावकचक्षसा भुरगुयं तं जनां अ
 नु ॥ खंवरुणपश्यसि ॥ विद्यामेधिरजस्रश्च ह्यनिमानोऽनुत्तमः ॥ प्रपञ्च
 ज्ञानो निःस्पृहः ॥ यो विद्यारजश्च श्रुतमहोत्तमः ॥ कर्महानि च मिमानोऽस्तु
 श्रीरात्रिभिः स्वरूपरूपज्ञानानि जाता निःस्पृहोऽपि नाश्वस्यां ॥ २३ ॥ येना
 पावकचक्षसा भुरगुयं तं जनां अनु ॥ खंवरुणपश्यसि ॥ प्रपञ्चदेवानां विश
 ज्ञयः देविमानुषान् ॥ प्रपञ्चिर्ब्रह्मदेवः ॥ प्रपञ्चिर्ब्रह्मदेवः प्रपञ्चिर्ब्रह्मदेवः ७२

दं ज्योतिरुच्यते प्रपञ्चिर्ब्रह्मदेवः सर्वमपि निपश्यसीत्यपि वै तस्यामेव ॥ २४ ॥ येना
 पावकचक्षसा भुरगुयं तं जनां अनु ॥ खंवरुणपश्यसि ॥ तेन नो जनानां नि
 विपात्रयसि के शी के शी ॥ रश्मयस्तैस्तद्वा भवति काशनाद्वा प्रकाशनाद्वा त
 स्पेष्टा भवति ॥ २५ ॥ के शी १ ग्नि के शी विषं के शी विभक्तिरीदसी ॥ के शी वि
 श्वस्य ईदो के शी दं ज्योतिरुच्यते ॥ के शी ग्निं च विषं च विषमिस्तु दकनामविष्म
 तं विष्वक् स्य स्नाते ॥ रुद्रार्थस्य विष्वक् स्य वासं च तर्धा वायुधियो च धारयति
 के शी दं सर्वमिदमपि निपश्यति के शी दं ज्योतिरुच्यते इत्यादिसमाहृत्याप्येत
 इतरे ज्योतिषो के शी नीउच्यते धूमनाग्नीरजसा च मध्यमे स्तपामेषासाधारणा

भवति ॥ २६ ॥ त्रयः के शिने क्रतु आ वि च क्षते संवत्सुरे वषत र करणी ॥ वि श्वमे को
 आ प्रि च ष्ट श ची प्रि ध्वा जि रे क स्य दृ शो न रू प ॥ त्रयः के शिने क्रतु आ वि च क्षते का
 ले का ले प्रि वि प र्श त्ति संवत्सुरे वषत र करणी प्रि सृ गिः ॥ २७ ॥ वि वी द रू ति सर्व मे को
 प्रि वि प र्श त्ति क र्म भिरा दि सृ गि ति रे क स्य दृ श्य ते न रू प म ध्य म स्यो थ य द र्शि प्रि
 प्रि र पि प्र कं प य न्ने ति त दृ षा क पि भ व ति दृ षा कं प न स्त स्ये षा भवति ॥ २७ ॥ पु
 न र हि र षा क प सु वि ता कृ त्थ या व दै ॥ य र ष स्व घ्न न र नो स्त मे पि प था पु न वि
 श्वे स्मा दि दृ उ त्ते र ॥ पु न र हि र षा क प सु घ्न ता नि वः क मा णि क ल्प या व दै ॥
 ए षः स्व घ्न न रानः स्व प्रा ता शय स्यो दि स उ द्ये न सो स्त मे पि प था पु नः संवत्सुरे ॥ २८ ॥

द्य इ उ त्तर स्त मे त द्म आ दि सृ य मे व्या र ग्या त स्त स्ये षा भवति ॥ २८ ॥ य स्मि न्दु
 क्षे सु प त्ना शो द वैः संपि व ति प्र मः ॥ अ ग्री नो वि र प तिः पि ता पु रा णो र अनु व नी ति ॥
 य स्मि न्दु क्षे सु त्ना शो र षा ने र तः क्षये वा ऽपि वो प मा र्थ स्या द्द क्ष इ व सु प त्ना शो र ति
 र क्षो ब्र श्च मा स त्ना शो प त्ना शो र दि वैः स ग छ ते य मो र वि म भिरा दि स त्त्र नः
 स र्व स्य पा ता वा पा लु धि ता वा पु रा णा न नु का म ये ता ऽ ज र क पा द ज न र कः पा द र के
 न पा दे न पा त्ति वि क न पा दे न पि ब ती ति वै को स्य पा द इ ति वा र क पा द नो वि व द न
 य पि नि ग मे भ व ति त स्ये ष नि पा ता भ वा ति व ष द्वा म्भु चि ॥ २९ ॥ पा वी र वी क न
 न्य तुरे क पा द जो दि वा धु र्ता सि धु रा पः स मु दि यः ॥ वि श्वे दे वा सः श्र ण नु च वा सि

मेसरस्वतीसहस्रधाभिः पुरंध्यापनिःत्राह्योभवति यद्विपुनातिकार्यं तदस्य वीर
 मासु धैतद्वनिः पवीरवान् ॥ अतितस्त्वैपवीरवानिह्यपि निगमो भवति तदे
 व ता वा कृपावीरवीपावीरवीचदिव्यावा कृत्यतु स्तु नित्रावा चो न्यस्य अजु
 कपाद्विदो धारयितां सिंधुश्चापश्च समुद्रियाश्च सर्ववदवाः सरस्वती च स
 रुपुरंध्यास्तु सा प्रयुक्तानि धीनिः कर्मभिर्युक्तानि श्रुतं तु वचना नीमान्
 तिष्ठति वीरव्याख्याता तस्या एष निपातो भवेत्तैदाभ्यामृचि ॥ ३० ॥ यदि द्वा
 ग्नीपत्रमस्यैरधिष्ठा मध्यमस्या प्रवमस्या सुतस्तः ॥ अतः परिचय एवादाहिय
 तमध्या सोमस्य पिबती सुतस्य ॥ इति सा निगाद व्याख्याता समुद्रो व्याख्यातस्तस्यै

पनिपातो भवति पावमान्यामृचि ॥ ३१ ॥ प्रविशन्तः परिवाचमासते पितृषां पुत्रो
 व्याघ्रैश्च तिष्ठत ॥ मरुः समुद्रं वरुणा स्तिरोदधे धीरा इच्छे कुर्ध्वरुयो ध्वार भ ॥ परि
 ज्वं तोरश्मिर्वतो माध्यमिको देवाणाः पर्यासते माध्यमिका वाचं पितृषां प्रलेः
 पुत्राणां निरक्षतिव्रतं कर्म मरुः समुद्रं वरुणाः स्तिरोतं दध्यास्य धीराः शक्रुर्व
 तिधरुणोष्टदकेषु कर्मणा आरंभमारब्धुं मजरकपाद्याख्यातः रथिनी व्या
 ख्याता समुद्रो व्यातस्तेषामेष निपातो जैव सपरस्यो बहुदेवता ग्रामृचि ॥ ३२ ॥
 इत नो हि बुध्यः श्रुतो ह्यजरकपाद्यधिनी समुद्रः ॥ विजृम्भवाक्तराधो दुवा
 नाः स्तुता मंत्राः कविश्रुता ज्वंतु ॥ अपि च नो हि बुध्यः श्रुतो ह्यजरकपाद्यधिनी

७४

नैसमुद्रश्चसर्वेचदेवाःसुखदोवायज्ञश्चोवाक्यमानामनैःस्तुतामंत्राःकनिश
 स्ताअवतुमेधाविशस्तादध्यङ्प्रयत्नोध्यानमितिवापुस्तकमस्यध्यानमि
 तिवाऽथवाव्याख्यातेमनुर्मनेनातेषामेषनिपातोभवयेद्यामचि॥३३॥याम
 थवामनुषितादध्यङ्धियमत्वत॥तस्मिन्ब्रह्मणिपूर्वभेदउवथासमगमता
 वृत्तनुस्वराज्यं॥यामधर्वाचमनुश्चपितामानवोनादध्यङ्धियमतनिषततस्मि
 न्ब्रह्मणिकर्माणिपूर्वभेदउकथानिचसंगच्छतामर्च्योन्पस्तिस्वाराज्यं॥३४॥
 अथतोद्युक्त्वानादेवाणांतेषामादिस्थाःप्रथमागामिनोभवन्तीदिसाव्या
 स्त्वांतेषामेषाभवति॥३५॥इमागिरिआदित्येभ्योएतस्मैःसुनाद्याजभ्योऽजु

७४

कानुहमि॥इतोतुमित्रोअर्धमाभगोनस्तुविजातोवरुत्तोदक्षोअशः॥
 एतस्मैधृतिप्रस्ताविन्योएतप्रस्याविन्योएतसानिन्योएतसारिदण्डितु
 तीरादित्येभ्यश्चिरजुकाजुहोमिचिराजभ्यइतिवाऽइदोतुमग्निगिरौमि
 त्रश्चौर्ध्वमाचभगाश्चैवदुजातश्चधातादक्षोवरुत्तोराश्वौशौरुना
 व्याख्यातःसप्तऋषयोव्याख्यातोस्तेषामेषाभवति॥३६॥सप्तऋषयः
 प्रतिहिताःशरीरिसुतरक्षंतिसदमप्रमाद॥सप्तपुत्रपुतोऽहोर्कमयुस्तत्र
 जाग्रतोऽनुस्वप्नजोसव्रसदोचदेवो॥सप्तऋषयःप्रतिहिताःशरीरिसु
 यथादित्येसप्तक्षंतिसदमप्रमादसंवत्सराप्रमातःसप्तपुत्रास्तस्य

१ घं

७५ स्वपतो लोकं मस्तमितमादिस्यैतितत्र जागृतो सर्वे जोऽसत्र सद्यो वैदेवौ वा घ्रावि
 दिसा विंशधिदैवतमथाध्यात्सं सत क्रूरयः प्रतिहिताः वारिणं लिङ्गिया सि
 विद्यासुसम्प्राप्त्यनिसपरध्वं तिसदमप्रमादं शरीरमप्रमाद्यं तिस्रपापना
 नीमान्येवैव स्वपतो लोकं मस्तमितमात्मानं पतितत्र जागृतोऽस्वप्न जोऽसत्र
 सद्यो च वैदेवौ प्राश्रज्वात्मा तैजसश्चैसात्मा गतिमाचष्टे तेषामेषा परा भवति ॥
 ३७ ॥ तिर्यग्विलम्बमस ऊर्ध्वं बोधो यस्मिन् यशो निहितं विश्वरूपं ॥ अत्रास
 त क्रूरयः सप्तसाकं ये अस्थगोपामह तो बभूवुः ॥ तिर्यग्विलम्बमस ऊर्ध्वं
 धन ऊर्ध्वं बोधो नो वा यस्मिन् यशो निहितं सर्वं रूपमत्रासत क्रूरयः सप्तसाद्वि
 ७५

यर वमयौ ये अस्थगोपामह तो बभूवुः तिस्रधिदैवतमथाध्यात्मै तिर्यग्विलम्ब
 मस ऊर्ध्वं बोधो नो वा यस्मिन् यशो निहितं सर्वं रूपमत्रासत क्रूरयः
 सप्तसाद्विद्यासिध्या न्यस्य गोमृगिमह तो बभूवुः सात्मा गतिमाचष्टे देवा
 व्याख्या तां स्तेषामेषा भवति ॥ ३८ ॥ देवौ नां भूदा सुमतिर्ऋज्युता देवानां
 रातिरजिनो निवर्ततां ॥ देवानां सख्यमुपसीदिमावयं देवान् आयुः प्रतिरतु
 जीवसे ॥ देवानां वषट्क व्याख्या मता वृजुगामिना मृतुगामिना मिति वीद
 वानां दानममिनो निवर्ततां देवानां सख्यामुपसीदिमवयं देवान् आयुः प्र
 वक्षतु चिरजीवनाय विष्णवे देवाः सर्वे देवास्तेषामेषा भवति ॥ ३९ ॥ ॐ मा

७६ सश्वर्षणी धृतो विष्णवे वास आगत ॥ द्वाभ्यां सोऽश्वेषुः सुतौ ॥ अवितारो ववनीया
 वामनुष्यधृतः सवैर्नदेवोऽहगच्छतद्वत्तव तौ दत्तवतः सुतमितितदेतदेकमेव
 वैश्वदेवं गापत्रैर्न देवातपाणुविद्यते यत्तु किंचिद्वदुदेव तदैश्वदेवानीं स्वा
 नेयुज्यते यदेव विश्वक्लिङ्गमिति शाकपेतिरनस्य तातस्त्वषण्डे शो भवति
 बभूरेक इति द्वाविपदा अक्लिङ्गाः भूता शः काश्चपपरा भवे नमेक क्लिङ्गं मा भे
 तष्टीयं सूक्तमेक क्लिङ्गं साध्या देवाः साधनात्तेषामेषा भवति ॥ ४० ॥ यज्ञेन
 यज्ञमयजते देवास्तानि धर्माणि प्रथमान्यासन् ॥ ते ह नाकं महिमानः सचंतु यज्ञं
 वै साध्याः संति देवाः ॥ यज्ञेन यज्ञमयजते देवा अग्निना विमयजंत देवा अग्निः ॥ ७६

पशुरासीत्तमात्र भंतते नायजंते तिव ब्राह्मणा नानि धर्माणि प्रथमान्यासन् ॥
 ते ह नाकं महिमानः समसेवन्त यज्ञं वै साध्याः संति देवाः साधनाद्युत्थानो देवता
 सा इति नैरुक्ताः पूर्वदेवयुगमि सारव्या न वसवो यद्विवसते सर्वं मे प्रिवंसु भिवा
 सव इति स माख्या तस्मात्स्थे वीस्वानीं द्रोवसु भिवा सव इति स माख्या तस्मा
 न्मध्यस्वानी वसव आदिसरवमयो विवासनी तस्माद्युत्थानस्ति तेषामेषा भवति ॥
 ४१ ॥ सुगावो देवाः सदनमकस्य आजामुः सर्वं नमिदं जुषाणाः ॥ जुष्टिवांसः
 पृथिवी सश्व विश्वेऽस्मे धेतव सवो वसुनि ॥ स्वागमनानि वो देवाः सुपथान्यक
 र्मय आगच्छत सवनीमानि जुषाणाः रवादेतवै तस्या तवन्त श्वसवै स्या सुयज्ञ

७८ इत्यपत्नी वरुणा नीचवरास्यपत्नी व्यंतुदेव्यः कामयंता यजतुः कालो जायनी
 यजतुः कालो जायनी ॥ ४६ ॥ ७८ ॥ अथातो युस्वना वसा तिलुस्मै हृजा
 तो जातयुजा जायतमजधसुषस्तच्चित्रे ताउयाः सुकिंभुनी वषाकपाय्या
 गृहस्त्वष्टादुहित्रैः सविता विश्वाकपाणि जातं जितं मुदुयां नित्रं भुनक्ति पथस्य
 अइंदविह्व विश्वानरो व्याख्यातो विश्वानरस्य येनापावकं तिचतुष्टयं किंभुति
 त्रयः केविनः पुनरेहि मस्मिन् नक्षत्रे पावी रवी पदि द्वाग्नीपवित्रवतः उत्तनो हि
 यमि भवतां तां युस्वना देवगणा इमा गिरः सप्त रुषयः स्तिर्यग् दिव्यो देवानां वि
 वन्यो मासायज्ञेन सुगावो देवा ज्यया भुवः शनो भवतु देवानां पत्नी रूतवती
 व्यंतुण्डव्यारिंशत् ॥ ७९ ॥ इति निरुक्तं द्वादशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ ७९ ॥ ७८

अधेमा अलिस्त तम इत्या चक्षतै पिवासं प्रसध एव स्यान्नाहा भागो देवतायाः
 सोग्निमेव प्रथममाह्वयमानं युधिस्त्वमाशुभुश्चरितो लितमथैतस्मिन् नक्ष
 त्रैर्नक्षत्रे दारि निमिषश्चने रा इति वरुणास्यै थै प्रे इत्य ॥ १ ॥ यथा वरु
 ते शतं शतं नृमीरुतस्युः ॥ जलावजिन्सहस्रस्युः अनुन जातमष्टरोदसी ॥
 यदि त इदं शतं दिवः शतं नृमेपः प्रतिमाना निर्युः जलावजिन्सहस्रस्यम
 पि सूर्या न घावाष्टि व्यावप्यभ्यभुवीता मि स जै पादिस्य ॥ २ ॥ यदु
 दं चो वषाकपोरुह मिं डा जगंतन ॥ कस्य पुं न्यघो मृगः कर्मगं जनयोपन
 विश्वं स्मादिं डुत्तरः ॥ यदुदं चो वषाकपोरुह मिं डा जगमत् कस्य पुं न्यघो

७६

घ

त

मगः कसनकीदीमगोमगोमार्ष्टिकमः ॥ कमामदेहं जमपोपनः सर्व
 स्माथे इडउत्तरस्तमेतहमआदिसमथेषादित्यरमना ॥ ३ ॥ विहिसोता
 रस्तक्षतने इदेवममंसत ॥ यजामदहृषाकपिरथः पुष्टेषुमत्सखाविश्वसमा
 दिडउत्तरः ॥ व्यस्तक्षप्रसवापनचं देवममंसतयत्रामाघहृषाकपिर
 य ईश्वरः पुष्टेषुपोषेषुमत्सखाममसखामदनसखायेनः सखायस्त
 सेहतिबांसर्वस्माद्युइडउत्तरस्तमेतहमआदिसमथेषाश्चिनोः ॥ ४ ॥ सण्य
 वजुर्नरीतुर्फरीतुनै तोशोर्नतुर्फरीपुर्फरीका ॥ उदम्यजेबुजमेनामदेहतामे
 जराचुजरमरायु ॥ सण्येवेतिद्विविधास्त्यति भवति नर्ता नहताचत

७६

आश्विनौचापि भर्तारौ जमरीभर्ताराविसर्थस्तुर्फरीतुहं तारौ ॥ नै तोशोर्नतु
 फरीपुर्फरीका ॥ नितोशस्यापसं नै तोशोर्नै तोशोर्नतुर्फरीक्षिप्रहंतारौ ॥
 उदम्यजेबुजमेनामदेह ॥ उदम्यजेवेस्तदकजेइव ॥ तैसामुदेचांडमसेवा र
 जेभनेजयमनेजेभनामदेह ॥ तामेजराचुजरमरायुएतज्जरायुजेश
 रीरशरदमजीरांमथेषासामस्य ॥ ५ ॥ तत्समदीधोवतिधारासुतस्यी
 धंसः ॥ तत्समदीधोवति ॥ तरतिसपापं सर्वमं दीपस्तोतिधावतिगच्छ
 धोगतं ॥ धारासुतस्यांधसः ॥ धारयापिषुतस्यसोप्रस्योमंत्रपूतस्यवा
 वास्तुतस्याथेषायज्ञस्य ॥ ६ ॥ चत्वारिभ्रंतात्रयोअस्यपादादेरीषंस

हस्तासोभस्य ॥ त्रिधा बद्धो रणभोरवतिमुहोदेवो मर्त्यो ॥ आविवेश ॥ चत्वारि भूतो
 त्रिवेदारैवो तउ त्वा सुयोस्य पादाश्च तिस्रवना निजी सिद्धि शर्बि प्रायणी यो द्यनीये
 सप्त हस्तासः सप्त ध्वंसांसि त्रिधा बद्धो स्त्रे धा बद्धो मंत्र ब्राह्मण कल्पो रणभोरव
 तिरोरवणामस्य सवन ऊ मेरा क्रमि र्ग जुर्भिः सामभि र्ग देन मृत्भिः शंसति य
 जुर्भि र्ग जंति सामभिः सु वंति म हो देव श ह्यैष हिम हन्ते बो यद्य ज्ञामस्य आविवेश
 त्यैष हिमनु ष्याना विशा तेष जनाय तस्य तत्र नृप से निर्वचनाय ॥ ७ ॥ स्वर्ग तो
 नापेक्षं त आ ध्या रौ ह ति रो द सी ॥ यज्ञं ये विश्व तो धार सु वि द्वां सो विते निर ॥ स्वर्ग
 ह्यैष हिमनु ष्याना विशा तेष जनाय तस्य तत्र नृप से निर्वचनाय ॥ ७ ॥ स्वर्ग तो
 नापेक्षं त आ ध्या रौ ह ति रो द सी ॥ यज्ञं ये विश्व तो धार सु वि द्वां सो विते निर ॥ स्वर्ग

यज्ञं ये विश्व तो धार सर्व तो धार सु वि द्वां सो विते निर ॥ यैषा वाचः प्रवल्क्षिते वा
 ॥ ८ ॥ चत्वारि वाक्परिमिता पृथ निता निविदुर्ब्राह्मणा ये मनीषिदाः ॥ गुरुर्वा
 जिनिहितनेर्गयति दुरीयं वाचोर्ममुष्णावदति ॥ चत्वारि वाचः परिमितानि
 दानि तानि विदुर्ब्राह्मणा ये मेधाविनो गुहायां जीति निहितानि माध्वे दयं त
 हा गृहते स्तुरीयं चरतेः कतमानि तानि चत्वारि पदा ज्यो क्रा म हा व्याहृत य
 ज्ञे त्या षं ना मार व्या ते चोपसर्ग निपा ता श्वेति वेद्या करणा मंत्रः कल्पो ब्राह्मण
 चतुर्थी व्यावहारिकी तिया शिकोक्त चोप ज्ञे पिसा मानि च तु र्थी व्यावहारि
 कीति नैरुक्ताः सर्वा एता वा गव्य सर्वा शुद्रस्य सरीसृपस्य चतुर्थी व्यावहारि

कीयेकेपशुपुतृणावेपुमोष्ठीत्मनिचेसात्मप्रवादां जथापिब्राह्मणां भव
 तिसावोबाहुसृष्टाचतुर्धाव्यभवदेष्वलोकेषुत्रीणिचुरिचमतिपशुपु
 तुस्त्रिंशोपथिव्यासान्नोसारथीतरगीतारेक्षेसावार्थोसावामदेव्यादि
 विसीदित्येसाष्टहतिसास्तनयिस्त्रावथपशुपुततोपावागत्यरिच्यततां
 ब्राह्मणोषधुस्तस्माद्ब्राह्मणाबनयीवाचं वदतं याचदेवानां यन्मनुष्या
 णामिह धैषाक्षरस्य ॥६॥ ऋचो अक्षरे परमेव्यमन्यस्मिन् देवा अधिविज्ज
 निषेदुः ॥ यस्तन्वेद किं च चाकं रिष्यति य इतद्विदुस्तस्मै समासते ॥ ऋचो
 अक्षरं मरमेव्यवने यस्मिन् देवा अधिनिषण्णाः सर्वे यस्तन्वेद किं स ऋ ८१

चाक रिष्यति य इतद्विदुस्तस्मै समासते इति विदु उपदिशति कृतमत्तेद तदक्षरं
 मोमिसेषावागिति शाक हतिर्ऋचो अक्षरे परमेव्यवने धीयते नाना देवतेषु च
 मंत्रेष्वेतद्वारतदक्षरं यत्सर्वोपविद्यां प्रतिप्रतीति च ब्राह्मणां ॥१०॥ आदिह
 इति पुत्रैः शाकपुत्रोरेषां भवति यदेनमर्चति प्रसूचः सर्वाणि नृतानि तस्य य
 दन्यमंत्रेभ्यस्तदक्षरं भवति रवमयो जेदेवा उच्यते परतस्त्रिंशो निषण्णा इत्य
 धिदेवतमथाध्यात्मी शरीरमत्र प्ररुच्यते यदेनेनाचंति प्रसूचः सर्वाणि दिव्या
 णितस्य यदविनाशि धर्मस्तदक्षरं भवती दिवा ण्यजेदेवा उच्यते यान्यस्मि
 भात्मशोकं भवती सात्मप्रवादाः ॥११॥ अक्षरं नक्षरति न क्षीयते वाक्ष

२

शभवति वाचोश्च इति वा श्वो यान स्या जना तत्प्ररुतीतर दत्तन सामा व्यादिस्य
 मीत्रार्थचिता भूहो भूहो पिश्रु तितोपित के तोन तुष्टथ के नर्म वानिर्व त्तयाः
 प्रकरया दाएव तु निर्व त्त व्यान ह्य पुष्य क्षमस्य नृषेर तपसा वा पाराव र्थवि
 त्सुतुखलु वेदितु पुष्टया विद्यः अत्रास्यो नवती सत्ती पुरस्ता न्प्रनुष्या वा क्र
 पिषु अमल्लु देवान बुवन कोन अ पि न विष्यतीति ते भ्य अ पिर त तर्क म
 प्राग छ मीत्रार्थचिता भूहो भूहो तस्माद्यदव किंचान्न चानो भूहो साव
 तद्रवति ॥१२॥ ह्यदा तष्टेषु मनसो जुवेषु प्र द्वा ह्यदाः सोय जंते सखाय ॥
 अत्रारु ल्यविजडुर्वेद्या मि राह ब्रह्माक्षो विचारं सुखे ॥ ह्यदा तष्टेषु तमनसा

२

तन्निष्ठो भूतात्मा सोऽपि भूतप्रवृत्तिरित्येवं तैश्चेत्र तदज्ञानां क्षेत्रज्ञमनुपाध्य निरा
 त्मजं मथेषमहोनात्मा त्रिविधो भवति सत्त्वरजस्तम इति सत्त्वं तु मध्ये विभु
 दं तिष्ठत्यभि तौरजस्तमसी इति काम द्वेषस्तम इत्यवि ज्ञातस्य विरुद्धं लोवि
 भूतिकुर्वतः क्षेत्रज्ञप्रथक्कायकल्पते प्रति ना तिलिङ्गा म ह्यनात्मा तमोर्लि हा
 गो विद्या प्रकाश त्रिगंस्तमोपि निश्चयलिङ्गा आकाशः ॥१६॥ आकाशा गुणः श
 द्वा आकाशा वायुर्द्विगुणः स्य वै न बायो ज्योतिस्त्रिगुणं रूपं यो ज्योतिष आपश्च
 तुर्गुणारसेनीक्यः पृथिवी पंचगुणागं धेनं पृथिव्या भूतग्रामस्त्वावरजगमा
 स्तदेतदहर्सुग सहस्रं जागर्ति तैस्यांते सुषुप्स्यन्ता निप्रसाहरति भूतग्राम

मां च धीवीमपि यं लिखिष्यपञ्चापो ज्योतिषं ज्योतिर्वायुं वायुं राकाशं माका
 शोमनोमने विद्यां विद्यामहात्मनात्मनात्मना ज्योतिर्वायुं राकाशं माका
 सास्वपित्तियुगसहस्ररात्रिस्तवे तावत्तावत्तु परित्वे तैसका जस्य
 तदहर्भवति युगसहस्रपयं तमहर्षकस्य गोविंदुरात्रियुगसहस्रांतां तं
 रात्रविदो जना इति ॥१७॥ तं परित्वे तमानमज्योनु प्रवर्त्तते स्रष्टा इति
 भाक्तानिमात्रो ह्यमिति गम्यते समिध्या दत्र निर्दिष्टावर्कमहाभूतेषु चिरोष्वा
 काशाद्वायोऽप्राणाश्चक्षुश्चोष्वावत्तारं चो जसे इत्युक्तं इति ध्यामूतिः पा
 र्थिवास्त्वष्टौ गुरान्विधात्रीन्मातृलस्त्रीन्पितृतांस्त्रिस्तापुमज्जानः पितृ

तं स्त्वष्टौ स्रोणिता निमातृलौ न्नपानमि स्रष्टौ स्रोणं पुरुषः सर्वमर्थः सर्वज्ञा
 नापि कुसः ॥१८॥ सयद्यनुरुध्यते तद्वति यदि धर्मो नुरुध्यते तदेवो भव
 तियदि ज्ञानमनुरुध्यते तद्वत्तु भवति यदि काममनुरुध्यते तद्वत्तु इमा
 योनिं स्रष्टु ध्याते दिदमत्रमर्त्तु लोभारतसः संभवति भूतिपुणोरसोरसा
 द्वापित्तौ शोणितौ मीसं मांसा मेदो मेदस स्नावास्नादौ स्थीयास्त्रिभ्यो मज्जा
 मज्जा तौरत्तस्तदिदयो नौरतः सितं पुरुषः संभवति भुक्ततिरिक्तेषु म
 न्नभवति शोणितान्तिरेकस्त्री भवति द्वाभ्यां समेन नपुंसके भवति भुक्त
 भिन्नेन यमो भवति भुक्तदोऽपि तसंयोगांन्मातृपितृसंयोगावत्तेक

धनिदंशरीरपरसंप्रम्यते सौम्यो भवत्येकरात्रोषितं कललं प्रवर्तितं रात्रि
 कृदाः सप्तरात्रातेनोदिः सप्तरात्रादुदः पंच विंशतिरात्रः सखितो घमात्रव
 मा तिर्मासमात्रात् षोडशो भवति विमासाः पितरः शिरः संप्रघाते मासत्रये रा
 या ग्रीवाद्यादेशो मासत्रयुक्ते पादाग्यादेशः पंचमेमासे नखरामाद्यादेशः
 षष्ठे मुखनासिकांश्चि श्रोत्रैश्च संप्रवर्तितं समेचलनसमर्थो भवति घृष्टमेव ध्या
 व्यवस्थिति नवमे सवीरा संप्रवर्तितं तत्राह पुनर्जातो जातः शिरः पुनर्जा
 तः ॥ नाना योनिसंहराणि मयोषिता निपा निवै ॥ आहारा विविधा भुक्ताः प्री
 ताना नाना विधास्तनाः मातरो विविधा दृष्टाः पितरः सुहृदस्तथा अवाङ्मु

खः पीड्यमानो जंतुश्चैव समन्वितः ॥ सारथ्ययोगा समन्वये सुखं वापच
 विंशक मितितं तत्रादशमे मासे पुत्रजायते जातश्च वापुनां स्पृष्टं स्नानं स्मरति
 जन्ममरणाभ्यंते च शुभाशुभकर्मैर्तच्छरीरस्य प्रामाण्यं ॥ १९ ॥ अष्टोत्तरं सौ
 धिशतं मष्टकपालं शिरः संप्रघाते षोडशकपालं निनवस्तयुवातानि सप्तश
 तं पुरुषस्य मर्मणामर्कचतस्रो माणिक्योद्योददप्यष्टकपालं निदादश
 कपालं निजिक्वाष्टिष्यौष्टुसुपणीति तोपस्वमुदपश्चितम्बुगपुरीषकलस्म
 दाहारपानसिक्तत्वादिनुपचितकर्मणा बन्धो ज्ञापित इति विद्याकर्मणिस
 मन्वारभेते पूर्वप्रज्ञाचर्महसज्ञानतमसिमग्नौ जरा मरणाश्चुसिपासादौ

三

कक्रोधलोभमोहमदभयमत्सरहर्षविषादेष्यस्त्रिमात्मकैर्द्वैतैरभिभूयामो
नैः सोऽस्मादाज्वंजवीजावानां तन्निर्मुच्यते सोऽस्मापभंमरुत्तमिकावच्छरी
रानि मेष्मन्त्रैः प्रक्रम्य प्रवृत्तिरधिपरीत्य तैजसं शरीरं त्यज्य कर्मणो नुह्य प
ल्लमनुभूय तस्य संक्षये पुनरिमलोक्तं प्रतिपद्यते ॥२०॥ अथ ये हि सा
माश्रित्य विद्यामुत्सृज्य मरुत्तपस्ते पितृचरेण वेदेऽक्ता निवाकर्मणि कुर्व
न्ति ते धूममभिः संभवन्ति धूमाद्रचिरात्ररपक्षीयमापापक्षमपक्षीयमा
पापक्ष्माद्दक्षिणायनं दक्षिणायनातिवृत्तौ कपितृलोकाञ्च उमसंचयमस
वायुवायोर्दृष्टिरष्टरोषधयश्चैतद्भूत्वा तस्य संक्षये पुनरेवेमलोक्तं प्रतिपद्यते ॥२१॥

32

[illegible]

८७

चासु लप उक्थ शासः प्राजं स्तु र्यं य सथागामिन अरं रवि द्योसः क्षेत्र लम
 नु प्रवदस्य था हो वि द्योसः क्षेत्र लो नु कल्प ते तस्य तासा सरा य मा द मे ह्य
 था स यो भवति ते नार्य त त मि छ ते न सरव्य मि छ दे ष हिस र वा अष्टः सुं जा
 ना ति भू तं भव द्भु वि ष्य दि ति त ता क स्मा ज्ञा य ते सर वा के स्मा त् सर व ते स
 र भू तं वि येः शेर ते म द्वा भू ता नि सें डि पा णि ण इ पा क र्म का र य ती ति त स्य
 य द्वा पः प्रति ष्ठा शी ल मु प श म आ त्मा ब्र ह्मे ति स ब्र ह्म भू तो भव ति सा हि
 मा त्रो व्य व ति ष्ठ ते र्वा धो ज्ञान रू तो धा त्म नो म रू तः प्र थ म भू त ना म धे य
 न्य नु क मि ष्या मः ॥ २३ ॥ हिसः द्यु मः य जः वेनः मे धः रु मिः भूमिः ॥ ८७

विभुः प्रभुः शुभुः शुभुः वृध क र्मा सोमः भुत भुवेन भुविष्यत् आपः ॥
 मरुत् गोमयशः मरुः सणीकः स्मृतीकः स्मृतीकः सतीकः सतीनां गहनं ॥
 गभीरं गदरं कः अन्नं इविः सप्त सदनं कृतं योनिः कृतस्य योनिः ॥ सु
 सः नीरं इविः अयिः सत् पूर्णं सर्वं आक्षतं बर्हिः नामं सुपिः अपः ॥
 पुवित्री अमृतं ईदुः हेमः स्वः सर्गः शंबरं अंबरं विषयं गोमं बर्हिः ॥ ध
 नं अंतरिक्षं आकाशं आपः पृथिवी भूः स्वर्गं भूः अधो पुष्करं सग
 रः समुद्रः तपः तेजः सिंधुः अण्विः नाभिः रक्षः ऊर्ध्वः तत् पत्र
 किं ब्रह्म वैरेण्यं हिसः आत्मा भवति वृधं यद्वानं यदा हिष्या शरीराणि ॥

८८ अथ मंत्रं संकुरुते। यजुः॥ आत्मा॥ भवति। यदे नंतन्यते। भूतं महंतमात्मानं
 तानि स्थिता न्येताः कुरुते। ॥ २४ ॥ सोमः पवते जनितामतीनां जनि
 तादिवोजनिता रथे व्याः॥ जनिता गजं जनिता सूर्यस्य जनिता इत्यजनिता
 तविष्टोः॥ सोमः पवते सोमः सूर्यः प्रसवनाज्जनितामतीनां प्रकाशकर्मणा
 मादित्यरश्मीनां दिवो ह्योतनकर्मणा मादित्यरश्मीनां रथे व्याः प्रथनकर्म
 णामादित्यरश्मीनां मिते गतिकर्मणा मादित्यरश्मीनां सूर्यस्य स्वीकरणकर्म
 णामादित्यरश्मीनां मित्रे स्यैव कर्मणा मादित्यरश्मीनां विष्टो व्याप्तिकर्मणा
 मादित्यरश्मीनां मित्रे स्यैव कर्मणा मादित्यरश्मीनां विष्टो व्याप्तिकर्मणा

णां जनिता सूर्यः॥ अपि वा सर्वं निर्विभूतिर्निर्विभूतः॥ सोमात्मगतिमा च
 ह्ये॥ ॥ २५ ॥ मन्त्रा देवानां पदवीः कवीनामृषिर्विप्रो जामिहो मृगाणां॥ रथे
 नो गृध्राणां स्वर्धिविस्तानां सोमः प्रविशन्महेतिरेभन्। ब्रह्मा देवानां मित्रे
 ष्वहिव्रह्मा भवति देवानां देवनकर्मणा मादित्यरश्मीनां पदवीः कवीनां मित्रे ष्वहिव्रह्मा
 पदवेति कवीनां कवीयमाना नामादित्यरश्मीनां मृषिर्विप्रो जामिहो मृगाणां मित्रे ष्वहिव्रह्मा
 णो भवति विप्रो जामिहो मृगाणां मित्रे ष्वहिव्रह्मा पदवेति कवीनां कवीयमाना नामादित्यरश्मीनां मृषिर्विप्रो जामिहो मृगाणां मित्रे ष्वहिव्रह्मा
 महान् भवति मृगाणां मार्तण्डकर्मणा मादित्यरश्मीनां रथे नो गृध्राणां मित्रे
 रथे नो गृध्राणां मित्रे ष्वहिव्रह्मा पदवेति कवीनां कवीयमाना नामादित्यरश्मीनां मृषिर्विप्रो जामिहो मृगाणां मित्रे ष्वहिव्रह्मा

न कर्मणोऽप्यतएतस्मिंस्तिष्ठति स्वधितिर्वनानामिहैष हि स्वयं कर्माण्यादि योऽस्य
 निधत्ते वनानां वनन कर्मणा मादिसरश्मीनां सोमः पवित्रमस्येति रे भूमिः सो
 ष हि पवित्रं रश्मीनां मस्येति स्तूयमानं एष एवैतत्सर्वं मक्षरमिहैष धिदैवतम
 था ध्यात्मी ब्रह्मा देवानामिहैष मपि ब्रह्मा भवति देवानां देवत कर्मणा मिदि
 याणां पदवीः कवीतामिहैष मपि पदवेति कवीनां कवीयमानानां मिदि याणां
 मृषिर्विद्यामिहैष मपि ऋषिणो भवति विद्याणां व्यापन कर्मणा मिदि या
 णां महिषोऽग्राणामिहैष मपि महान् भवति अग्राणां मार्गाणां कर्मणा मि
 दि याणां श्रेयनोऽग्राणामिति श्रेयन आत्मा भवति श्रेयायते ज्ञान कर्मणा गिर

ध्याणां विद्याणां गृह्यते ज्ञान कर्मणोऽप्यतएतस्मिंस्तिष्ठति स्वधितिर्वनाना
 मिहैष मपि स्वयं कर्माण्यात्मनि धत्ते वनानां वनन कर्मणा मिदि याणां सोमः
 पवित्रमस्येति रे भूमिः सोमः पवित्रमपि पवित्रमिदि याणां स्येति स्तूयमानो यमेवै
 तत्सर्वं मनुभवसात्मगतं च ॥ २६ ॥ तिस्रो वाच ईरयति प्रवृद्धिं कृतस्य
 धातिं ब्रह्मणो मनीषी ॥ गावो यं तिगोपतिं पृच्छमानः सोमं पतिमुतये
 वावशानाः ॥ वक्षिरादिसो भवति सति सो वाचः प्रेरयत्येव यज्जुषि सासा
 नृतस्यादिस्यस्य कर्माणि ब्रह्मणो मता ये एष एवैतत्सर्वं मक्षरमिहैष धिदैवत
 था ध्यात्मी वक्षिरात्मा भवति सति सो वाच ईरयति प्रेरयति विद्यामति बुद्धिमा

८०

मृतस्यात्मनः कर्मणि ब्रह्मणो मृतान्येयमेवैतत्सर्वमनुभवं सात्मगतिमाच
ष्टे ॥ २७ ॥ सोमं गावो धेनवो वावराणाः सोमं विप्रामतिभिः पृच्छमानाः ॥ सो
मः सुतः प्रयते अज्यमानः सोमं अकारिष्टु नः स च वंते ॥ एत एव सोम
गावो धेनवो रश्मयो वारपमानाः कामयमाना आदिसंयं नयेवमेव सो
मं विप्रारश्मयो मतिभिः पृच्छमानाः कामयमाना आदिसंयं नयेवमेव सो
मः सुतः प्रयते अज्यमानः एतमेवार्द्धं त्रिष्टुभश्च संवतंतत एतस्मिन्ना
दिस एकं नवंती संधिदैवतमथाध्यात्ममेत एव सोमं गावो धेनव इदिया
णि वावश्यमानानि कामयमाना न्यात्मानं यं सेवमेव सोमं विप्र इदिया ८०

८०

णिमतिभिः पृच्छमानानि कामयमाना न्यात्मानं यं सेवमेव सोमः सुतः प्रय
ते अज्यमानः रश्ममेवात्मा च सप्त ऋषयश्च संन संवतंतत एतस्मिन्नात्मन्ये
कं भवती सात्मगतिमाचष्टे ॥ २८ ॥ अक्रां समुद्रः प्रथमे विधर्म जनयन्
पृजा भुवनस्य राजा ॥ रषा पवित्रे अधि सानो अयं हृत् सोमो वारधे सुव
न इदुः ॥ अस्य कर्मत्समुद्र आदिसंयः परमे व्यवस्ये वर्ष वर्म तां जनयन् प्रजा
वनस्य राजा सर्वस्य राजा ॥ रषा पवित्रे अधि सानो अयं हृत् सोमो वारधे
सुवान इदुः रिस धिदैवती मथाध्यात्मं मे स कर्मत्समुद्र आत्मा परमे व्यव
ने शान कर्मतां जनयन् प्रजा भुवनस्य राजा रषा पवित्रे अधि सानो अयं
सर्वस्य राजा ॥

८७

बहुत्सोमो वा दधे सुवान इंदुरिहात्मगतिमाचरे ॥२६॥ मरुतस्त्वोमो महिषः
श्वकारां पांयं भोरणी तदेवान् ॥ अदधादि देवमान ओजो जनपत्स्यै
ज्योतिरिंदुः ॥ मरुतस्त्वोमो महिषः श्वकारां पांयं बहुभौरणी तदेवानामाधि-
पत्यमिदं धादि देवमान ओजो जनपत्स्यै ज्योतिरिंदुरादिस इंदुरा-
त्मा ॥३०॥ विधुं दशाण समने बहूनां मुगानु संतपाते तो जगार देवस्य प-
त्रका व्यमहिषा घाममारसद्यः समान ॥ विधुं विधमनशीलं दशाणं द-
मनशीलं युवानं चंद्रमसं पलित आदिसो गिरति सद्यो मिप्रते सदिव-
समुदिते ह्यधिदैवतं माध्यात्मं विधुं विधुमनशीलं दशाणं दमनशीलं ॥

[illegible]

६५

या-

निससकृषीणानीदियाप्येभ्यः परात्मा न्यस्मिन्नेकं भवतीत्यात्मनिमा
चष्टे ॥३२॥ स्त्रियः सुतीस्ता उमेपुंसोऽप्युपदेक्षणा न विचेतदधः ॥
कविर्पुत्रः स ईमाचिकेतयस्ता विजानात्सपितुष्वितासत् ॥ स्त्रिय एवेति
ताः शब्दस्य शब्दपरसर्गघोरारिण्यास्ता अमुं पुंशब्दं निराहारः प्राप्य शति
पश्यन्केश न विजानात्स घः कविर्पुत्रः स ईमा ज्ञानातिगः पश्यमानि
जातानि सपितुष्वितासदेत्यात्मगतमाचष्टे ॥३३॥ स साईगर्भापुत्र
न स्यरेते विष्णोस्तिष्ठति प्रदिश विधर्मणि ॥ तिर्धा तिर्धिमनसातिवि
पश्येतः परिशुभः परिभवंति विश्वतः ॥ स सैतानादिरश्मीनयमादित्यौ ॥

६६

गिरतिमध्यस्थानोर्ध्वशब्दो यत्परतस्मिंस्तिष्ठति तानि धीनि श्रमनसा
चविपर्ययंति परिशुभः परिभवति सर्वाणिकमाप्तिवर्षकर्मणो त्यागे देवतै
मथाध्यात्मसत्तेमानीदियाप्येयमात्मगिरतिमध्यस्थानोर्ध्वशब्दो या
न्यास्मिंस्तिष्ठति तानि धीतिनि श्रमनसा चविपर्ययंति परिशुभः परिशुर्वति
सर्वाणीदियाणि शानकर्मणो त्यागातिमाचष्टे ॥३४॥ न विज्ञानातिम
दिदमास्मिन्निण्युः सन्नो मन्साचरामि ॥ न हि विज्ञानात्तु बुद्धिमत्तः
पुत्रः परिवेदयते यमादित्यो यमात्मा ॥ ३५ ॥ अपोऽप्राडः तिष्ठेद्योरा
भीतोर्मर्त्यो मर्त्येनास्योनिः ॥ ता शब्दतादिष्टुचीना विधेता न्यून्यचिकुन

८३ निर्विकल्पक्य ॥ अपाचयतिर्जाचयतिस्वध्यागृहीतो मर्यादादिर्यो मर्यादो न च
 प्रमत्ता स ह तौ राश्वहामिनौ विष्वागामिनौ वा पश्यत्यादिसं चंद्रमसमित्य
 धिदैवतमथाध्यात्ममर्पाचयतिर्जाचयतिस्वध्यागृहीतो मर्यादादिर्यो मर्यादो न च
 प्रत्येन मनसा सह तौ राश्वहामिनौ विष्वागामिनौ वा पश्यत्यादिसं चंद्रमसमित्य
 सात्मानं मनसा सात्मानमाचष्टे ॥ ३६ ॥ तदिदं सुभुवनेषु ज्येष्ठपतो ज
 तउग्रस्त्वेषु नृणां ॥ सद्योज्ञानो निरिणातिशयननुयं विज्ञेयं दसू
 मा ॥ तज्जवति भूतेषु सुभुवनेषु ज्येष्ठमहिंसा संयतो ज तउग्रस्त्वेषु नृणां
 दासि नृणां सद्योज्ञानो निरिणातिशयननुयं विज्ञेयं दसू ८३

चिकर्मावांनुमदतिर्पुविचउ माइत्यधिदैवतं ध्या ध्यात्मं नैवति नृतेषु भु
वनेषु ज्येष्ठे मयै तैत्तपो जायतउ प्रस्तेषु नृम्यो ज्ञाननृम्योः सद्योज इ
नो निरिद्याति रात्रू निति रियातिः प्रतिकर्मादौ चिकर्मावांनुमदतियंसर्वउ
माइत्योत्तमागतिमा चष्टे ॥३७॥ को अद्ययुं तैधुरिगा कृतस्य शिमीवतो भामि
नो दुर्दण्डसुन ॥ आसत्रिष्टुत्त्व सोमयो नृयरेषा नृया सुण धत्सज
वात ॥ कआदिसो धुरिगा युडे रश्मी नृकर्मवातो भानुमते दुरा धर्षान सन्य
सुनवती ष्टनिषुरावंति मयो हनि सुख फूनि पश्यं संभृतवेदं कथसज
वती सधिदैवतं म ध्या ध्यात्मं कआत्मा धुरिगा युं दुर्दियाणि कर्मवतो भानु
ना

५५ मतो हरा धर्षनस्तु न्य सुनंती ॥ इति षष्ठ्यं वृत्तिं मयो नूनि सुख भूनि यदं मं संभृ
 तं वेद चिर जीवती ॥ एतम गति मा चष्ट ॥ ३८ ॥ कईष ते तु ज्यते को वि नाय को
 मं सति संतमिंद्र को अंति ॥ कस्तो काय कइ भा यो तरा ये धि ब्रव न न्य ३ को
 ज नाय ॥ कएव गच्छति को दहा ति को वि प्रेति को म सते संतमिंद्र को कस्तो का
 या प स्यायं म हते चरण मर मणी याय द र्शनी याय ॥ ३९ ॥ को अग्नि
 मा दे ह विषा घ ते न सु चाय जाता क्रतु नि धु वे भिः ॥ कस्मै दे वा अव हा
 ना शु हो म को मं सते वी ति होत्रः सु देवः ॥ क आदे सं सर यति ह विषा
 च घ ते न च सु चाय जाता क्रतु नि धु वे भि रिति कस्मै दे वा अव हा ना

शु हो मा र्था नू को म सते वी ति होत्रः सु देवः क त्वा रा दे व इ सी धि दे व तं मै ध्या था
 त्मं क आत्मा न हर यति ह विषा च घ ते न च सु चाय जाता क्रतु नि धु वे भि रिति
 तिक रै म दे वा अव हा ना शु हो मा र्था नू को म सते वी ति होत्रः सु देवः क त्वा
 ण ज इ र सा त्म गति मा चष्ट ॥ ४० ॥ त्वं ग ज रा सि षो दे वः रा वि ष म स्य ॥
 न त्व द न्यो मं धु व न्न स्ति म डि ते इ ब्र वी मि ते व च ॥ त्वं ग ज रा सि षो दे वः
 रा वि ष म स्य न त्व द न्यो स्ति म ध व न्या ता वा प ल पि ता वा ज ता वा सु ख पि
 ता वे इ ब्र वी मि ते व च सु ति यु त् ॥ ४१ ॥ इ स रं च वि ष द सु रं त रि श्व स द
 ता वे दि ष द ति धि दुरो ण स त ॥ नृ ष द र स द त स द्यो म स दृ जा मो जा न

पञ्चषष्ठः ॥ तत्तां जडुमालुलस्येव योषां भागस्तेषां तेष्वस्येषां विषमिव ॥
 आगमिष्यति रात्रौ देवताः स्तास्त्रिभिस्तीर्थैर्भिः रात्रौ षतरेरीलिते जिस्त्रि
 भिस्तीर्थैर्पञ्चमिमनोयज्ञनागमगनीषोमभागाविदो जुषस्व तत्ता
 मेवं मातुः लयोगकन्याभागं सत्कैवसायादेव तास्तास्वस्थाने शक्य
 निदक्षन् ॥ ४४ ॥ विप्रं विप्रसो वसेदेवमर्त्ता स उच्यते ॥ अग्निंगीभि
 र्हवामहे ॥ विप्रं विप्रसो वसेदेवमर्त्ता स उच्यते ॥ वेदितव्यं विमलशरीरेणावा
 युनां विप्रस्तु हसन्मनियस्वित्तमकारसंहितमुकारपरयेत्तमकारनि
 लयंगतं विप्रपाणे बुविंदुसितं विकसितं वक्रितं जैः प्रभं कनकपद्मशुभ्रम् ॥ ९६

तशरीरं ममृतजातस्वित्तममृतवाचा हृतमुखे वदति ॥ अग्निंगीभिर्हवाम
 हे ॥ अग्निसंबोधयेद्दग्निः सर्वादेवता इति तस्योत्तराभूयसे निर्वचनाय
 ॥ ४५ ॥ जातवेदस्येऽसुनवामसो भेमराती प्रतो निदहति वेदः ॥ सनः प
 र्षदति दुर्गाणि विभ्रानावेव सिंधुदुरितास्यग्निः ॥ जातवेदस्य इति जात
 मिदसर्वं स चराचराः स्वेत्युसत्तिप्रत्ययन्यायेनाच्छाद्य सुनवामसो म
 मिति प्रत्यवेनाभिषवायै सामं राजानममृतममृतालीयतो यज्ञां धूमिलि
 स्मोऽग्निनिभ्रये निदहति दहति भस्मीकरोति सोमो दददित्यर्थः सनः
 पर्वदति दुर्गाणि दुर्गमनानि स्थानानि नावेव सिंधुयथा कञ्चित्कैर्णध्या

७) शोनावेव सिंधोः स्पन्दनो नृदी जत्तदुर्गो मरुत्वा तारयति दुरिताय गिरि
 ति दुरितानि तारयति तस्यैषा पराभवति ॥ ४६ ॥ इदं तेन्या भिरस्माना निपाः का
 द्विर्पाः का भ्रसिंधुं प्रवर्तति नद्यः सपो जीर्णा मिव त्वचं ज कलिपापं
 स शिरस्को भ्युपत्य ॥ इदं तेन्या भिरस्माना निपाः का भ्रसिंधुं पतिं
 त्वानद्यो वदति सपो जीर्णा मिव सर्पस्त्वचं स जतिपापं स जत्यो प आ
 तेस्ता सामेषा भवति ॥ ४७ ॥ अंबकं यजामहे सुगंधिं पुष्टिवर्धनं ॥ उ
 वरुक्तमिव बंधनान्मृतोर्मुक्षीय मामृतात् ॥ अंबको रुद्रस्तं अंब
 कं यजामहे सुगंधिं सुगंधिं सुष्ठु वाग्धिं पुष्टिवर्धनं पुष्टिकारकमिवो व

रुक्तमिव फलं बंधनान्मृतोर्मुक्षीय मामृतात् ॥ अंबको रुद्रस्तं अंब
 कं यजामहे सुगंधिं सुगंधिं सुष्ठु वाग्धिं पुष्टिवर्धनं पुष्टिकारकमिवो व
 र ॥ ४८ ॥ शतं जीव शरदो वक्ष्यमानः शतं हे मृता कृतं मुव सुतान् ॥
 शतमिद्राग्नी संविता ह रुस्पतिः शतं युषा ह विप्रं पुनर्दुः ॥ शतं जीव शरदो व
 क्ष्यमान इत्यपि निगमो भवति ॥ शतमिति शतं दीर्घमायुर्मरुत एना वक्ष्य
 ति शतमेनमेव शतात्मानं भवति ॥ शतमनंतं भवति ॥ शतमेव च भवति ॥ श
 तमिति शदीर्घमायुर्मातेरधा सिंमाते उत पौवसोऽस्मा न्कदा च नाद भन् ॥
 विभ्राचन उपमि ४९ ॥ मुदिमानुषवस्तं निचर्षणि भ्युधा ॥ माचते धा
 मानि माचते कदाचनः सविषुः सर्वाणि प्रतो सुपमा नार्यमनुष्यहितो यमा दित्यो यमात्मा धैतदनुप्रवदं तेम

ना

८८ हांतमात्मानं मेषगणः प्रवदति वैश्वकर्मणो देवानां नुवपं जानानां सदासी
 न्नासदासी तदानीति मिचसैवात्मजि शोसासैषा सर्वभूतजि शोसा
 ब्रह्मणाः सारिषं सत्पतां सलोकातीतमथलिं परवं देदं नमो ब्रह्मणे प्र
 हस्ते भूतार्थं नमः पारस्कराय नमो यास्काय ब्रह्म जुहोम सीय ब्रह्म
 जुहोम सीय ॥ ५ ॥ ६ ॥ ॥ ॥ अथेमा पद्य बोधदुर्द्वौ विहिसो तोः सृणु व
 तस्व चत्वारिंशं गार्ग्यं तज्ज्वलारिवाग्गो अक्षरं आदित्य इत्यक्षरं
 क्षरति हृदा तेषु व्याख्यातं दैवदशवर्तमग्निरस्मि जन्मनो परयागे ८९ ॥

९० पांमाकाशगुणस्तं परिवर्तमानं स पद्यनुरुध्यते छोत्तरमथ पेहिं सामा
 त्रिसोथ पेहिं सामुख्यं न तं हं सोधर्मा सोमः पवते ब्रह्मादेवानां
 तिस्रो वाच ईरयति सोमं गवो कान्म हतसोमो विधुं द्राणं सार्कं नी
 स्त्रियः सतीः सता र्धगर्भानि विजानां म्यपा डु पा डे जितं दिदासको अ
 द्यमुं डे क ईषते को अग्निमीदृत्वं मंग हंसः रुरुचिषं द्वा सुपुर्णायो ही
 ईविषं विपासो जातवेदस्य इंद तेन्या भिस्त्र्यं बर्क शतं जीवमातेराधो ९१
 सीति पञ्चाशत् ॥ १॥ १॥ इति निरुक्ते त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १॥ १॥
 संवत् १३८ सप्तये प्रकृत आरणवदि प्रतिपद्यो समाप्तं लिखितं नामेश्वर ९२

अ. ४८२

॥ निरुक्तं उतैरप्युक्तं पुरातनं ॥
॥ दशमं धीर्युपनामकविनामकम् ॥

